

Europeiska unionens officiella tidning

L 296

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

12 november 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1844/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1845/2005 av den 11 november 2005 om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av majs som innehas av det tjeckiska interventionsorganet 3**

Kommissionens förordning (EG) nr 1846/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 174:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 6

Kommissionens förordning (EG) nr 1847/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 174:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 8

Kommissionens förordning (EG) nr 1848/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 346:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 10

Kommissionens förordning (EG) nr 1849/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 30:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 11

Kommissionens förordning (EG) nr 1850/2005 av den 11 november 2005 om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver för den 29:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 214/2001 12

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1851/2005 av den 11 november 2005 om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Irish whiskey under perioden 2005–2006 13**

(Fortsättning på nästa sida.)

★ Kommissionens förordning (EG) nr 1852/2005 av den 11 november 2005 om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2005–2006	15
★ Kommissionens direktiv 2005/77/EG av den 11 november 2005 om ändring av bilaga V till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen	17

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2005/785/EG:

★ Rådets beslut av den 8 november 2005 om utnämning av en ledamot i Regionkommittén ...	18
---	----

Kommissionen

2005/786/EG:

★ Kommissionens beslut av den 2 mars 2005 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Chemische Werke Piesteritz [delgivet med nr K(2005) 427] ⁽¹⁾	19
--	----

2005/787/EG:

★ Kommissionens beslut av den 11 november 2005 om ändring av beslut 97/569/EG vad gäller införande av en anläggning i Sydafrika i de provisoriska förteckningarna över anläggningar i tredjeländer från vilka medlemsstaterna godkänner import av köttprodukter [delgivet med nr K(2005) 4283] ⁽¹⁾	39
---	----

2005/788/EG:

★ Kommissionens beslut av den 11 november 2005 om att inte uppta naled i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne [delgivet med nr K(2005) 4351] ⁽¹⁾	41
--	----

2005/789/EG:

★ Kommissionens beslut av den 11 november 2005 om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen 2005 för att täcka Belgiens, Frankrikes och Nederländernas utgifter för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter [delgivet med nr K(2005) 4356]	42
---	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1844/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 november 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	66,1
	096	36,8
	204	71,6
	999	58,2
0707 00 05	052	111,0
	204	23,8
	999	67,4
0709 90 70	052	109,5
	204	95,7
	999	102,6
0805 20 10	204	69,6
	999	69,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,6
	624	114,3
	999	92,0
0805 50 10	052	67,2
	388	54,9
	999	61,1
0806 10 10	052	114,0
	400	228,0
	508	259,4
	624	162,5
	720	99,7
	999	172,7
0808 10 80	388	110,4
	400	106,5
	404	98,6
	512	131,2
	720	26,7
	800	160,7
	804	82,0
0808 20 50	999	102,3
	052	106,4
	720	44,3
	999	75,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1845/2005**av den 11 november 2005****om inledande av en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av majs som innehas av det tjeckiska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 av den 28 juli 1993 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet ⁽²⁾, föreskrivs bland annat att det spannmål som innehas av interventionsorganen skall försälas genom anbudsinfordran och enligt sådana prisförhållanden att marknadsstörningar undviks.
- (2) På grund av svåra klimatförhållanden på Iberiska halvön är majspriserna på gemenskapsmarknaden ganska höga, vilket gör det svårt för uppfödarna och foderindustrin att få leveranser till konkurrenskraftiga priser.
- (3) I Tjeckien finns det majs i interventionslager, och det är lämpligt att utnyttja dessa lager.
- (4) De majsager som innehas av det tjeckiska interventionsorganet bör därför göras tillgängliga på den inre marknaden för spannmål.
- (5) För att ta hänsyn till situationen på gemenskapsmarknaden är det lämpligt att kommissionen fastställer villkoren för en anbudsinfordran. Dessutom bör en tilldelningskoefficient fastställas för de anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset.
- (6) Det är viktigt att anbudsgivarnas anonymitet garanteras i de meddelanden som det tjeckiska interventionsorganet kommer att skicka in till kommissionen.

(7) För att modernisera hanteringen är det lämpligt att föreskriva att de uppgifter som kommissionen behöver skall skickas in med e-post.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tjeckiska interventionsorganet skall inleda försäljning genom en stående anbudsinfordran på gemenskapens inre marknad av 31 185 ton majs som det innehar.

Artikel 2

Försäljningen enligt artikel 1 skall ske enligt villkoren i förordning (EEG) nr 2131/93.

Genom undantag från den förordningen skall emellertid

- a) anbudet utformas på grundval av den faktiska kvaliteten hos det parti som anbudet avser,
- b) det lägsta försäljningspriset fastställas på en sådan nivå att det inte orsakar störningar på marknaderna för spannmål; det får emellertid inte vara lägre än det gällande interventionspriset för månaden i fråga, inklusive de månatliga höjningarna.

Artikel 3

Genom undantag från artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall säkerheten för anbudet vara 10 euro per ton.

Artikel 4

1. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delanbudsinfordringen skall löpa ut den 23 november 2005, kl. 15 (lokal tid, Bryssel).

Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande delanbudsinfordringarna skall löpa ut på onsdag kl. 15 (lokal tid, Bryssel), med undantag för den 28 december 2005, den 12 april 2006 och den 24 maj 2006, eftersom det inte förekommer några anbudsinfordringar under dessa veckor.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 749/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 10).

Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista delanbudsinfordringen skall löpa ut den 28 juni 2006, kl. 15 (lokal tid, Bryssel).

2. Anbudet skall lämnas in till det tjeckiska interventionsorganet:

Státní zemědělský intervenční fond
Odbor rostlinných komodit
Ve Smečkách 33
CZ-110 00 Praha 1
Tfn (420) 871 667/403
Fax (420) 296 806 404

Artikel 5

Det tjeckiska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbuden senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Dessa meddelanden

skall skickas in med e-post och i enlighet med formuläret i bilagan.

Artikel 6

Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 25.2 i förordning (EG) nr 1784/2003, fastställa det lägsta försäljningspriset eller fatta beslut om att inte godta de inlämnade anbuden. Om det finns mer än ett anbud avseende samma parti och en total kvantitet som överskrider den disponibla kvantiteten får detta fastställande ske separat för varje parti.

När det gäller anbud som ligger på samma nivå som det lägsta försäljningspriset får fastställandet kompletteras med en tilldelningskoefficient för de kvantiteter som anbuden avser.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Stående anbudsinfordran för försäljning av 31 185 ton majs som innehas av det tjeckiska interventionsorganet

Formulär (*)

(Förordning (EG) nr 1845/2005)

1	2	3	4
Anbudsgivarnas ordningsföljd	Parti nr	Kvantitet (ton)	Anbudspris euro/ton
1			
2			
3			
osv.			

(*) Skall skickas till GD AGRI (D2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1846/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 174:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽²⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsinfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventionssmör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat

smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 174:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset för interventions-smör och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2250/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 25).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 november 2005 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 174:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämn	Utan spårämn	Med spårämn	Utan spårämn
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	206	210	—	210
		Koncentrerat	204,1	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	79	79	—	79
		Koncentrerat	79	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1847/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 174:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽²⁾ använder interventionsorganen sig av anbudsinfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventions-smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta

stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fett-halten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings-säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 174:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2250/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 25).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 november 2005 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 174:e enskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandningsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Högsta stödbelopp	Smör $\geq$ 82 %	39	35	—	35
	Smör $<$ 82 %	—	34,1	—	34
	Koncentrerat smör	46,5	42,6	46,5	42
	Grädde	—	—	19	15
Förädlingssäkerhet	Smör	43	—	—	—
	Koncentrerat smör	51	—	51	—
	Grädde	—	—	21	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1848/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 346:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen ⁽²⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovan nämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 346:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 fastställs ett högsta stödbelopp och säkerheten för slutanvändning på följande sätt:

— Högsta stödbelopp:	45,5 EUR/100 kg.
— Säkerhet för slutanvändning:	50 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2250/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 25).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1849/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 30:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 10c i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde⁽²⁾ har interventionsorganen bjudit ut vissa kvantiteter smör som de innehar till försäljning genom stående anbudsinfordran.

(2) Mot bakgrund av de anbud som mottagits inom ramen för varje enskild anbudsinfordran måste det fastställas ett lägsta försäljningspris eller fattas ett beslut om att det

inte skall tilldelas några kvantiteter, i enlighet med artikel 24a i förordning (EG) nr 2771/1999.

(3) På grundval av de anbud som mottagits bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom den 30:e enskilda anbudsinfordran enligt förordning (EG) nr 2771/1999, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 8 november 2005, skall det lägsta försäljningspriset på smör vara 258,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2250/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 25).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1850/2005**av den 11 november 2005****om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjörkspulver för den 29:e enskilda
anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG)
nr 214/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den
17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av markna-
den för mjörk och mjörkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 c i
denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 21 i kommissionens förordning
(EG) nr 214/2001 av den 12 januari 2001 om tillämp-
ningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr
1255/1999 beträffande interventionsåtgärder på markna-
den för skummjörkspulver ⁽²⁾ har interventionsorganen
genom stående anbudsinfordran bjudit ut vissa kvantite-
ter skummjörkspulver som de innehar till försäljning.
- (2) På grundval av de anbud som mottas för varje enskild
anbudsinfordran skall det, i enlighet med artikel 24a i

förordning (EG) nr 214/2001, fastställas ett lägsta försäl-
ningspris eller beslutas att inget anbud skall antas.

- (3) På grundval av de anbud som mottagits bör det fastställas
ett lägsta försäljningspris.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är fören-
liga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjörk
och mjörkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 29:e enskilda anbudsinfordran i enlighet med förord-
ning (EG) nr 214/2001, för vilken tidsfristen för inlämnande
av anbud löpte ut den 8 november 2005, fastställs det
lägsta försäljningspriset för skummjörkspulver härmed till
186,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004,
s. 6).

⁽²⁾ EGT L 37, 7.2.2001, s. 100. Förordningen senast ändrad genom
förordning (EG) nr 2250/2004 (EUT L 381, 28.12.2004, s. 25).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1851/2005**av den 11 november 2005****om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Irish whiskey under perioden 2005–2006**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker ⁽²⁾, särskilt artikel 5, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 skall de kvantiteter av spannmål som berättigar till exportbidrag vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Denna koefficient uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga.

- (2) På grundval av de uppgifter som Irland lämnat för perioden 1 januari–31 december 2004 var den genomsnittliga lagringstiden för Irish whiskey fem år under 2004. Koefficienterna för perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 bör därför fastställas.

- (3) Enligt artikel 10 i protokoll 3 till Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får bidrag inte beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Dessutom har gemenskapen ingått avtal med vissa tredjeländer genom vilka exportbidragen avskaffas. I enlighet med artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 bör detta beaktas vid beräkningen av koefficienterna för perioden 2005–2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93, och som tillämpas på spannmål som används i Irland för att framställa Irish whiskey, vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/2000 (EGT L 187, 26.7.2000, s. 29).

BILAGA

Koefficienter som skall tillämpas i Irland		
Tillämpningsperiod	Koefficient	
	för korn som används vid framställning av Irish whiskey, klass B ⁽¹⁾	för spannmål som används vid framställning av Irish whiskey, klass A
1 oktober 2005–30 september 2006	0,388	1,019

⁽¹⁾ Inbegripet korn som bearbetas till malt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1852/2005**av den 11 november 2005****om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2005–2006**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker ⁽²⁾, särskilt artikel 5, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 skall de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidrag vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Denna koefficient uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga.

- (2) På grundval av de uppgifter som Förenade kungariket lämnat för perioden 1 januari–31 december 2004 var den genomsnittliga lagringstiden för Scotch whisky sju år under 2004. Koefficienterna för perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 bör därför fastställas.

- (3) Enligt artikel 10 i protokoll 3 till Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får bidrag inte beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Dessutom har gemenskapen ingått avtal med vissa tredjeländer genom vilka exportbidragen avskaffas. I enlighet med artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 bör detta beaktas vid beräkningen av koefficienterna för perioden 2005–2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 oktober 2005–30 september 2006 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93, och som tillämpas på spannmål som används i Förenade kungariket för att framställa Scotch whisky, vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/2000 (EGT L 187, 26.7.2000, s. 29).

BILAGA

Koefficienter som skall tillämpas i Förenade kungariket		
Tillämpningsperiod	Koefficient	
	för korn som bearbetas till malt för framställning av maltwhisky	för spannmål som används för framställning av sädeswhisky
1 oktober 2005–30 september 2006	0,543	0,551

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2005/77/EG

av den 11 november 2005

om ändring av bilaga V till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 14 andra stycket d, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 2000/29/EG innehåller bestämmelser om vilka åtgärder som skall vidtas för att förhindra att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen. Direktivet innehåller också bestämmelser om användning av växtpass som bevisar att växterna eller växtprodukterna har godkänts av gemenskapens kontrollsystem.
- (2) Växtpass krävs för närvarande för att flytta certifierat utsäde av *Helianthus annuus* L., *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw. och *Phaseolus* L. inom gemenskapen, utom vid lokala förflyttningar.
- (3) För att öka växtskyddet för utsäde av *Helianthus annuus* L., *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw. och *Phaseolus* L. bör kravet på att utsäde skall åtföljas av ett växtpass när det förflyttas inom gemenskapen, utom vid lokala förflyttningar, gälla allt utsäde av dessa arter.
- (4) Bilaga V till direktiv 2000/29/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I del A avsnitt I punkt 2.4 i bilaga V till direktiv 2000/29/EG skall den sista strecksatsen ersättas med följande:

— Utsäde av *Helianthus annuus* L., *Lycopersicon lycopersicum* (L.) Karsten ex Farw. och *Phaseolus* L.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 april 2006 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

De skall tillämpa bestämmelserna från och med den 1 maj 2006.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/16/EG (EUT L 57, 3.3.2005, s. 19).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 november 2005

om utnämning av en ledamot i Regionkommittén

(2005/785/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 263,

med beaktande av den brittiska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog den 22 januari 2002 beslut 2002/60/EG om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden 26 januari 2002–25 januari 2006 ⁽¹⁾.
- (2) En plats som ledamot i Regionkommittén har blivit ledig till följd av Sally POWELL avgång, som meddelades rådet den 21 december 2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till ledamot i Regionkommittén under återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2006, utnämns som ledamot

Gabrielle KAGAN

Councillor – Brent Council

som ersättare för Sally POWELL.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2005.

På rådets vägnar

G. BROWN

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 mars 2005

om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för **Chemische Werke Piesteritz**

[delgivet med nr K(2005) 427]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/786/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

Rupel SA (nedan kallat "Prayon-Rupel"), en direkt konkurrent, konkurrensrättsliga betänkligheter beträffande stödet.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar ⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

- (1) Genom skrivelse av den 7 mars 1997, som inkom den 15 april och diariefördes den 18 april 1997, anmälde Tyskland statliga stödåtgärder till förmån för Chemische Werke Piesteritz GmbH (nedan kallat "CWP"). Enligt anmälan hade en del av stödet redan beviljats. Kommissionen begärde ytterligare upplysningar med skrivelser daterade den 14 maj 1997, den 22 juli 1997 och den 4 november 1997. Tyskland svarade i skrivelser daterade den 10 juli 1997, diarieförd samma dag, och den 2 september 1997, diarieförd samma dag. De frågor som kommissionen tog upp i sin skrivelse av den 4 november diskuterades vid ett möte med de tyska myndigheterna den 24 november 1997.
- (2) Den 17 juni 1997 mottog kommissionen en begäran om upplysningar från en direkt konkurrent till stödmottagaren. Den 28 juli 1997 anförde Société chimique Prayon-

- (3) Den 16 december 1997 antog kommissionen ett beslut om att inte göra invändningar, vilket meddelades Tyskland den 22 januari 1998. Beslutet offentliggjordes i kortfattad form i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Dessutom underrättade kommissionen Prayon-Rupel den 19 december 1997 och vidarebefordrade den fullständiga beslutstexten den 5 mars 1998.
- (4) Den 5 maj 1998 väckte Prayon-Rupel talan om ogiltigförklaring vid förstainstansrätten. Förstainstansrätten ogiltigförklarade beslutet den 15 mars 2001 ⁽³⁾. Domen meddelades kommissionen den 19 mars 2001.
- (5) Till följd av denna dom inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet den 20 juni 2001. Kommissionens beslut om detta offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁴⁾. Kommissionen uppmanade alla berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet. En konkurrent, Chemische Fabrik Budenheim Rudolf A. Oetker (nedan kallad "CFB"), inkom med skrivelse av den 20 augusti 2001, som diariefördes den 21 augusti 2001. Prayon-Rupel kompletterade i skrivelse av den 10 september 2001, diarieförd den 13 september 2001, sin skrivelse av den 15 juni 2001. BK Giuliani GmbH (nedan kallat "BK Giuliani") lämnade sina synpunkter i skrivelse av den 26 september 2001, som diariefördes samma dag. Dessa synpunkter vidarebefordrades till Tyskland den 29 oktober 2001 respektive den 6 augusti 2002. Tyskland lämnade sitt svar i skrivelse av den 8 oktober 2002, som diariefördes samma dag genom att CWPs svar på synpunkter från berörd tredje part vidarebefordrades.

⁽¹⁾ EGT C 226, 11.8.2001, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 51, 18.2.1998, s. 7.

⁽³⁾ Förstainstansrättens dom av den 15 mars 2001, mål T-73/98, *Société Chimique Prayon Rupel SA* mot kommissionen, REG 2001, s. II-867.

⁽⁴⁾ Se fotnot 1.

- (6) Tysklands svar på inledandet av det formella granskningsförfarandet inkom genom skrivelse av den 21 september 2001, som diariefördes den 27 september 2001. Bilagorna som bestod av verksamhetsberättelser för perioden 1994–1999 vidarebefordrades genom skrivelse av den 26 september 2001, som diariefördes den 4 oktober 2001. Då vissa relevanta uppgifter fortfarande saknades begärde kommissionen in dessa genom skrivelse av den 25 oktober 2001. Den 4 december 2001 hölls ett möte i Bryssel med företrädare för den tyska regeringen och för stödmottagarna. I anslutning till detta översände kommissionen en skrivelse med en rad frågor den 14 december 2001. I skrivelse av den 20 december 2001, som diariefördes den 4 januari 2002, inkom Tyskland med de handlingar som efterfrågats på mötet. Tyskland svarade i skrivelser daterade den 6 februari 2002, diarieförd den 8 februari 2002, och den 21 februari 2002, diarieförd samma dag, på skrivelsen av den 14 december 2001. I skrivelse av den 6 februari 2002 vidarebefordrade Tyskland också stödmottagarnas synpunkter. I skrivelse av den 7 februari 2002, som diariefördes den 14 februari 2002, vidarebefordrade Tyskland bilagorna till skrivelsen av den 6 februari 2002. Med skrivelse av den 22 februari 2002, som diariefördes den 26 februari 2002, överlämnade Tyskland verksamhetsberättelsen för år 2000. Ytterligare upplysningar lämnades genom skrivelse av den 13 mars 2002, som diariefördes den 14 mars 2002, och skrivelse av den 4 april 2002, som diariefördes den 5 april 2002. Den 14 augusti 2002 begärde kommissionen klagöranden om det berörda stödet. Tyskland inkom med de begärda uppgifterna genom skrivelse av den 15 oktober 2002, som diariefördes samma dag.
- (7) Den 6 mars 2003 meddelade kommissionen Tyskland att den hade beslutat att utfärda ett upplysningsföreläggande för klagörande av sakförhållandet och vissa åtgärders karaktär av statligt stöd.
- (8) Tyskland inkom med de uppgifter som kommissionen begärt genom skrivelser av den 17 april och den 5 maj 2003, som diariefördes den 22 april 2003 respektive den 6 maj 2003. De tillhörande bilagorna översändes genom skrivelse av den 28 april 2003, som diariefördes den 6 maj 2003. Kompletterande upplysningar inkom i skrivelse av den 13 juni 2003, som diariefördes samma dag, och genom skrivelser daterade den 4, 9 och 29 juli 2003, som diariefördes den 7, 17 och 29 juli 2003, och skrivelse av den 13 augusti 2003, som diariefördes samma dag. Den 22 augusti 2003 höll kommissionen ett möte med företrädare för förbundsregeringen, delstatsregeringen och CWP. De frågor som därvid

ställdes besvarades i skrivelser av den 3 och 26 september 2003, som diariefördes den 4 respektive den 26 september 2003.

- (9) Den 14 maj 2004 hölls ytterligare ett möte med de tyska myndigheterna. Genom skrivelse av den 18 juni 2004, som diariefördes den 24 juni 2004, inkom Tyskland med kompletterande synpunkter. Den 6 juli 2004 hölls ett sista möte med de tyska myndigheterna, och på detta följde en skrivelse daterad den 29 juli 2004, som diariefördes samma dag. Tyskland lämnade ytterligare upplysningar genom skrivelse av den 26 augusti 2004, som diariefördes samma dag.

II BESKRIVNING

A. Stödmottagaren

- (10) CWP är ett bolag med begränsat ansvar (GmbH) med säte i Piesteritz, Sachsen-Anhalt, som är en stödregion i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget. Företaget framställer fosforsyra och derivater därav, framför allt fosfat. CWP grundades 1994 för att ta över verksamhetsområdet "fosforbaserade produkter" från företaget Stickstoffwerke AG Wittenberg Piesteritz (nedan kallat "Stickstoffwerke") i samband med privatiseringen av företaget. Stickstoffwerke tillverkade kemiska produkter och ägdes av Treuhandanstalt (THA), ett offentligt rättsligt organ som hade ansvaret för privatiseringen och omstruktureringen av företag i f.d. Tyska demokratiska republiken (DDR).
- (11) Privatiseringen skedde den 29 juni 1994 efter en anbudsinfordran som genomfördes av Goldmann Sachs. Ägare till CWP var Vopelius GmbH, URSEKO GmbH, Phosphor AG (Kazakstan) och åtta privata investerare. Privatiseringen genomfördes på villkor att Phosphor AG ökade sitt kapitaltillskott från 30 000 tyska mark till 1,6 miljoner tyska mark. Då så inte skedde, övertogs de andelar som URSEKO GmbH och Phosphor AG hade av Vopelius GmbH samt sex anställda vid CWP. Enligt Tysklands uppgifter vann privatiseringsavtalet laga kraft den 30 november 1994.
- (12) Tyskland har inkommit med följande uppgifter om CWP:s verksamhet (i miljoner mark):

Tabell 1 ⁽⁵⁾

	(i miljoner mark)				
	1996/97	1997/98	1998	1999	2000
Årsomsättning	18,8	26,3	6,2	33,0	31,2
Resultat av den ordinarie verksamheten	- 4,8	- 4,1	- 7,2	- 5,0	- 4,1
Anställda	80	99	100	100	97

- (13) Enligt Tysklands uppgifter har CWP sedan december 1998 ett bolagskapital på 288 880 euro (565 000 mark). Företaget ägs av Vopelius Chemie AG (29,2 procent), Vopelius GmbH (28,3 procent), Thilo Koth von Vopelius (17,7 procent) och BVT Industrie GmbH & Co. Chemische Werke Piesteritz KG (24,8 procent).

- (14) Vopelius Chemie AG och Vopelius GmbH liksom Galvano Chemie Leipzig GmbH och Vopelius-Bioprodukte GmbH ⁽⁶⁾, som är ett dotterföretag till Vopelius Chemie AG, är en integrerad koncern (Vopeliuskoncernen). Styrelseordförande i Vopelius Chemie AG är Thilo von Vopelius. Vopeliuskoncernen och Thilo von Vopelius kontrollerar 75,2 procent av kapitalet i CWP. Tyskland meddelade inom ramen för upplysningsföreläggandet att Vopeliuskoncernen (utan CWP) 2002 hade 43 anställda, omsatte 17 252 657 euro (33,755 miljoner mark) och förfogade över tillgångar till ett värde av 6 777 174 euro (13,255 miljoner mark). Det bör påpekas att enligt Tysklands uppgifter utgör företagen ingen koncern i handelsrättslig mening.

- (15) Företaget BVT Industrie GmbH & Co. Chemische Werke Piesteritz KG ingår i BVT-koncernen, ett internationellt investerings- och finansieringsföretag med en sammanlagd investeringsvolym på mer än 3 miljarder euro (6 miljarder mark) ⁽⁷⁾. Koncernen kontrollerar 24,8 procent av CWP:s kapital och betraktas av Tyskland som en institutionell partner.

- (16) I februari 2001 sålde CWP anläggningarna för fosfatproduktion till [...] ^(*) (TI), som framställer fosfor och fos-

forderivat. Enligt köpeavtalet såldes goodwill, immateriella tillgångar, lager osv. till ett belopp av [...] ^{*} euro ([...] ^{*} mark) samt mark och anläggningar till ett belopp av [...] ^{*} euro ([...] ^{*} mark). Enligt Tysklands uppgifter är köpet av mark och anläggningar dock beroende av att överföringen av tillgångar är fri från pålagor och av att det kommer ett kommissionsbeslut om det statliga stödet till CWP, av vilket det framgår att TI inte skall svara för en eventuell återbetalning av det statliga stödet. Om det blir ett positivt beslut kommer Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) och delstaten Sachsen-Anhalt att frisläppa de säkerheter som ligger i de tillgångar som TI skall överta, så att kriteriet om överföring av tillgångar utan pålagor uppfylls och köpeavtalet kan träda i kraft. Beloppet på [...] ^{*} euro ([...] ^{*} mark) utbetalas inte förrän köpeavtalet vunnit laga kraft. Fram till dess tillverkar CWP fosfat uteslutande för TI, som å sin sida levererar råmaterialet.

B. Offentliga finansieringsåtgärder

- (17) I samband med privatiseringen den 29 juni 1994 godkände CWP en köpeskilling på 3 181 769 euro (6 223 000 mark) för Stickstoffwerkes verksamhetsområde "fosforbaserade produkter", som skulle betalas i tre rater på vardera 511 292 euro (1 miljon mark) den 30 juni 1995, 1 juni 1996 och 30 juni 1996 samt ett restbelopp på 1 647 894 euro (3 223 000 mark), som skulle betalas senast den 1 juli 1997. CWP förband sig också att garantera 70 arbetstillfällen fram till den 1 oktober 1999 och att göra investeringar på 5 112 919 euro (10 miljoner mark).

- (18) I gengäld åtog sig THA att vidta vissa åtgärder. En del av dessa åtgärder ändrades i samband med att det gjordes en lång rad kompletteringar av privatiseringsavtalet under åren 1994–2003. Tabell 2 innehåller en sammanställning av detta.

⁽⁵⁾ CWP ändrade sin redovisningsmetod 1998. Uppgifterna för 1998 gäller tidsperioden oktober–december 1998.

⁽⁶⁾ I samband med upplysningsföreläggandet underrättade Tyskland kommissionen om att CWP hade ett helägt dotterbolag, KEB Kali Elektrolyse GmbH, i Bitterfeld. Dotterföretaget hade grundats 1998 för att driva en kalium-elektrolys-anläggning. Då detta inte lyckades, bytte företaget namn till Vopelius-Bioprodukte GmbH och såldes därefter till Vopelius Chemie AG.

⁽⁷⁾ <http://www.bvt.de/>

^(*) Delar av denna text har utelämnats, för att säkerställa att ingen konfidentiell information offentliggörs. Dessa delar har markerats med hakparenteser och en asterisk.

Tabell 2

(i miljoner euro)

Åtgärder inom ramen för privatiseringen (THA)		
1	Garanti	1,02
1a	Förlängning av garanti och omvandling till lån/bidrag	(1,02)
2	Investeringsbidrag	3,06
3	Bearbetning av restprodukter	0,31
Totalt		4,39

- (19) Åtgärd 1: Garanti om 1 022 583 euro (2 miljoner mark) för ett driftslån. Lånet beviljades ursprungligen av Deutsche Bank, men överfördes 1996 till Commerzbank och 1998 till Hypovereinsbank.

- (20) Åtgärd 1a: Ursprungligen skulle den garanti som anges under åtgärd 1 löpa till december 1995. Efter det att det formella granskningsförfarandet hade inletts meddelade Tyskland dock att denna garanti hade förlängts flera gånger, senast till och med den 30 november 2000, i samband med att privatiseringsavtalet kompletterats i flera omgångar. Innan tidsfristen löpte ut beviljade THA:s efterföljare Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS) CWP den 21 november 2000 ett lån för återbetalning av den kredit som omfattades av garantin till ett belopp som motsvarade krediten. Lånet ersatte krediten och garantin upphörde därmed. Enligt Tysklands uppgifter löper det nya lånet till den 31 december 2005 och räntesatsen motsvarar den referensräntesats som kommissionen fastställt ⁽⁸⁾. Vid den senaste ändringen av privatiseringsavtalet i juli 2003 fastställdes att lånet skulle omvandlas till bidrag, om kommissionen fattade ett positivt beslut, vilket skulle innebära att CWP inte behöver göra någon återbetalning.

- (21) Åtgärd 2: Ett icke återbetalningspliktigt bidrag på 3 067 751 euro (6 miljoner mark) till finansiering av investeringar för att hålla produktionen igång.

- (22) Åtgärd 3: THA övertog kostnaderna för bearbetningen av restprodukter som uppgick till cirka 623 776 euro (1,22

miljoner mark). Senare höjdes detta bidrag med 306 775 euro (600 000 mark). Enligt Tysklands uppgifter betalades detta tilläggsbidrag dock aldrig ut, då det visade sig tekniskt omöjligt att genomföra den verksamhet som skulle subventioneras.

Tysklands uppgifter om finansieringsåtgärder 1997

- (23) De första ändringarna av privatiseringsavtalet gällde bland annat en förlängning av den garanti som nämns under åtgärd 1 (åtgärd 1a) och uppskov med betalningen av köpeskillingen.

- (24) Företaget och BvS ingick ett nytt avtal i slutet av 1996/början av 1997 för att avvärja CWP:s insolvens. Avtalet innehöll en rad offentliga åtgärder som utgjorde stommen i anmälan 1997. Tabell 3 innehåller en sammanställning av de omstruktureringsåtgärder som anmälades 1997.

Tabell 3

(i miljoner euro)

Åtgärder som vidtas av THA/BvS		Belopp
4	Efterskänkande av köpeskillning	3,18
5	Efterskänkande av respiträntor	0,23
6	Investeringsbidrag	1,79
7	20-procentig garanti för ett privat investeringslån på 6,3 miljoner mark	0,64
8	20-procentig garanti för ett privat driftslån på 8,5 miljoner mark	0,87
7a/8a	Omvandling av garantierna till lån/bidrag	(1,51)
Åtgärder som vidtas av delstaten Sachsen-Anhalt		
9	80-procentig garanti för ett privat investeringslån på 6 300 000 mark	2,58
10	80-procentig garanti för ett privat driftslån på 8 500 000 mark	3,47
Åtgärder som vidtas inom ramen för godkända stödordningar		
11	Direkta investeringsbidrag (GA-Mittel) av den 8 juli 1998	1,94
12	Investeringspremie (Investitionszulagen) (1994–1997)	0,15
Totalt		14,85

⁽⁸⁾ http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/reference_rates.html

- (25) Åtgärd 4: Inom ramen för detta avtal godkände BvS i december 1996 ytterligare uppskov med betalningen av köpeskillingen till den 31 december 1999. Betalningen hade redan då skjutits upp flera gånger till följd av tidigare ändringar av privatiseringsavtalet. Lånet efterskänktes slutligen den 5 juli 1999. Kommissionen underrättades om detta genom listorna över så kallade "Vertragsmanagements", som innehåller uppgifter om BvS:s verksamhet när det gäller avtalsövervakning ⁽⁹⁾.
- (26) Åtgärd 5: Sedan det formella granskningsförfarandet inletts medgav Tyskland att räntor på 237 239 euro (464 000 mark), som upplupit fram till slutet av 1996 på grund av uppskovet med betalningen, genom beslut i december 1996 efterskänktes. BvS förklarade sig berett att även i framtiden avstå från räntor för uppskovet med betalningen av köpeskillingen.
- (27) Åtgärd 6: BvS höjde bidraget till finansiering av investeringar som syftade till att upprätthålla produktionen (åtgärd 2) med 2 065 619 euro (4,04 miljoner mark). Efter det att det formella granskningsförfarandet inletts meddelade Tyskland att av det totala belopp på 5 133 370 euro (10,04 miljoner mark) som beviljats för finansiering av investeringar (åtgärd 2 och 6) hade endast 4 867 499 euro (9,52 miljoner mark) använts. Höjningen av bidraget uppgick därför till 1 799 747 EUR (3,52 miljoner mark).
- (28) Åtgärd 7: I april 1998 fick CWP ett driftslån på 3 221 139 euro (6,3 miljoner mark) från Hypovereinsbank. BvS stod som garant för 20 procent av lånet med 644 228 euro (1,26 miljoner mark). Garantin för de återstående 80 procenten ställdes av delstaten Sachsen-Anhalt (åtgärd 9). Lånet skulle löpa till december 1998. Det förlängdes dock flera gånger efter detta och har enligt de senaste uppgifterna ännu inte återbetalats.
- (29) Åtgärd 8: I april 1998 fick CWP ett investeringslån på 4 345 981 euro (8,5 miljoner mark) från Hypovereinsbank. BvS stod som garant för 20 procent av lånet med 869 196 euro (1 700 000 mark). Garanti för de återstående 80 procenten ställdes av delstaten Sachsen-Anhalt (åtgärd 10). Lånet löper till maj 2013. Enligt de senaste uppgifterna har det ännu inte återbetalats.
- (30) Åtgärd 7a/8a: Efter det att det formella granskningsförfarandet hade inletts meddelade Tyskland att BvS:s 20-procentiga garanti hade förlängts flera gånger. Den 21 november 2000 betalade BvS slutligen den del av lånet som omfattades av denna garanti, 1 513 424 euro (2,96 miljoner mark), direkt till bankerna. Dessa kontanta medel tjänar som säkerhet för CWP:s återbetalning av krediten. För bankernas del handlar det bara om att ersätta befintliga säkerheter, men för CWP är det fråga om ett nytt lån, som till 20 procent ersätter det tidigare lånet. CWP skall betala ett belopp på 1 513 424 euro (2,96 miljoner mark) senast den 31 december 2005 och erlagga räntor motsvarande kommissionens referensränta. I sitt svar på upplysningsföreläggandet meddelade Tyskland dock att CWP inte längre hade betalat några räntor efter januari 2003 och att företaget fått uppskov med betalningen. Räntor på 301 000 euro (588 705 mark) som hade upplupit fram till december 2002 betalades i juli 2003. Vid den senaste ändringen av privatiseringsavtalet i juli 2003 omvandlades detta lån inklusive räntor som upplupit efter januari 2003 till ett bidrag, dvs. CWP kunde avstå från återbetalning av lånet inklusive räntor om kommissionen fattade ett positivt beslut. Då åtgärderna i fråga endast består av en förlängning eller komplettering av de åtgärder som omfattas av beslutet om inledande av ett formellt granskningsförfarande, skall de bedömas av kommissionen inom ramen för föreliggande beslut.
- (31) Åtgärd 9: Driftslånet på 3 221 138 euro (6,3 miljoner mark (åtgärd 7) täcktes till den återstående delen av en 80-procentig garanti som ställdes av delstaten Sachsen-Anhalt, och som uppgick till 2 576 911 euro (5,04 miljoner mark). Garantin gällde ursprungligen till den 30 april 1998, men förlängdes flera gånger med ett år i taget. CWP har ansökt om ytterligare en förlängning. Enligt uppgifterna från Tyskland gäller garantin fortfarande. Om kommissionen fattar ett positivt beslut i frågan, kommer delstaten Sachsen-Anhalt att överväga en ytterligare förlängning av garantin.
- (32) Åtgärd 10: Investeringslånet på 4 345 981 euro (8,5 miljoner mark) (åtgärd 8) täcktes också till den återstående delen av en 80-procentig garanti som ställdes av delstaten Sachsen-Anhalt, och som uppgick till 3 476 785 euro (6,8 miljoner mark). Garantin löper ut i april 2013.
- (33) Åtgärd 11: Den 8 juli 1998 beviljades investeringsbidrag på 1 937 796 euro (3,79 miljoner mark). Enligt uppgifterna från Tyskland användes endast 1 845 764 euro (3,61 miljoner mark) av detta.
- ⁽⁹⁾ Lista över de BvS-förhandlingar som i augusti 1999 anmäldes vara avslutade, nr 33. Köpeskillingen efterskänktes på villkor att en ny partner till CWP bidrar med likviditetsrelaterat kapitaltillskott på 2,05 miljoner euro (4 miljoner mark).

- (34) Åtgärd 12: Investeringspremie på 357 904 euro (700 000 mark).

anmälan är mer lättåtkomlig och billigare att bearbeta än elementär fosfor beslöt CWP att inom ramen för omstruktureringen byta råmaterialbas och därmed också produktionsprocess. Därmed skulle problemet med leveranserna av elementär fosfor från Kazakstan vara löst.

C. Omstruktureringen

- (35) Enligt Tysklands uppgifter 1997 vidtogs de första omstrukturingsåtgärderna redan efter privatiseringen med stöd av THA-åtgärder (åtgärderna 1–3). Dessa åtgärder gav dock inget resultat och under räkenskapsåret 1996 fick CWP problem på grund av otillräcklig kapitalbas, avbrott i råmaterialförsörjningen och bristande likviditet.

- (39) Tyskland inkom med två dokument, som uppges vara en omstruktureringsplan. Dessa dokument strider mot anmälan från 1997.

- (36) Den otillräckliga kapitalbasen berodde på att Phosfor AG inte höjde sitt kapitaltillskott från 15 339 euro (30 000 mark) till 818 067 euro (1,6 miljoner mark) före den 30 september 1994. Vad råmaterialförsörjningen beträffar så räknade CWP med leverans av fosfor som råmaterial för tillverkning av fosforsyra. Fosforsyra utgör i sin tur basmaterial för tillverkning av fosfater. Elementär fosfor skulle levereras av Phosfor AG från Kazakstan. Dessa leveranser uteblev dock och det uppstod därför försörjningsproblem när det gällde råmaterial under räkenskapsåret 1995–1996. Företaget lyckades endast delvis täcka detta bortfall genom att köpa in råmaterial till högre pris på andra marknader. Detta medförde produktionsstopp, som 1995 och 1996 ledde till förluster, vilket avsevärt minskade företagets likviditetsutrymme.

- (40) Det första dokumentet, daterat den 29 maj 1996 och med titeln "Neues Unternehmenskonzept zur Weiterführung der CWP als Nachfolgeunternehmen des Bereiches Phosphorfolgeprodukte aus der Stickstoffwerke AG Wittenberg", sammanfattar CWP:s omstrukturingsstrategi, som i huvudsak har två mål: för det första att bredda råmaterialbasen och för det andra att utvidga företagets verksamhetsområde. I detta dokument nämndes dock ingenting om att den termiska produktionsprocessen skulle läggas ned. Tvärtom skulle produktionen även i fortsättningen baseras på elementär fosfor genom att man använde den termiska processen, och några anläggningar skulle ställas om till bearbetning av inköpt råfosforsyra. Det uppgavs också att man skulle överväga att på medellång sikt bygga en extraktionsanläggning för rening av MGA, dvs. produktion genom våtprocessen.

Den ursprungliga omstruktureringsplanen

- (37) För att återställa företagets långsiktiga lönsamhet krävdes det en hållbar omstrukturering. Enligt anmälan från 1997 skulle omstruktureringen genomföras mellan 1997 och 2000. Det handlade huvudsakligen om att investera i en ny produktionsprocess ("våtprocessen").

- (41) I det andra dokumentet, som hade titeln "Vorschlag zur langfristigen Sicherung des Unternehmens CWP einschließlich Investitions- und Finanzierungsplan" av den 16 oktober 1996, redogjorde CWP för sina investeringsprioriteringar och hur de skulle finansieras utan att den strategi som tidigare utvecklats med bibehållen termisk produktionsprocess parallellt med införandet av våtprocessen ifrågasattes. Investeringsprioriteringarna omfattade anpassning av befintliga anläggningar och utrustning till bearbetning av våtfosforsyra och byggande av den ovan nämnda extraktionsanläggningen så att CWP senast i september 1998 inte längre skulle vara beroende av elementär fosfor. Möjligheterna att bygga denna extraktionsanläggning undersöktes av en konsult, DLM⁽¹⁰⁾, som också gjorde en kostnadsanalys⁽¹¹⁾, där kostnaderna för anläggningen beräknades till 3 070 000 euro (6 miljoner mark).

- (38) Fram till 1996 tillverkade CWP framför allt fosfater med låg renhetsgrad som huvudsakligen användes i tvättmedel. Fosfat utvinns ur fosforsyra. CWP tillverkade fosforsyra både för eget bruk (bearbetning till fosfat) och för försäljning. Det finns två olika processer för att tillverka fosforsyra och de kräver olika slags råmaterial. Vid "våtprocesser" framställs ren fosforsyra av råfosforsyra (Merchant Grade Acid – nedan kallat "MGA") med hjälp av en kemisk reaktion. I den termiska produktionsprocessen, som CWP använde, utvinns fosforsyra genom förbränning av elementär fosfor. Då råfosforsyra enligt

⁽¹⁰⁾ Expertutlåtandet "Reinigung von Nassphosphorsäure durch Flüssig-Flüssig-Extraktion", DLM, november 1997.

⁽¹¹⁾ "Betriebskostenabschätzung für eine Extraktionsanlage zur Extraktion von Nassphosphorsäure", DLM, september 1996.

Ändring av planen

- (42) I sitt svar på inledningen av det formella granskningsförfarandet uppgav Tyskland att det tekniska konceptet för byggandet av extraktionsanläggningen hade ändrats och utvidgats. En första ändring genomfördes i december 1997 när en rad tester hade visat att det krävdes efterbehandling av syran i form av defluorering och koncentrerings för att uppnå tillräcklig livsmedelskvalitet. I februari 1999 sade en CWP-leverantör upp sitt leveransavtal. Leverantören hade fram till dess levererat syra av MAG-kvalitet, som inte krävde någon förrening. Till följd av detta blev CWP tvunget att köpa, för-rena och avfärga syra av MAG-kvalitet. Dessa två ändringar ökade kostnaderna och ledde till att genomförandet av planen försenades med cirka ett och ett halvt år. CWP blev därtill tvunget att bygga ut sina anläggningar vilket i sin tur medförde ökade kostnader och försenade genomförandet ytterligare. Kostnaderna för extraktionsanläggningen ökade från 3,07 miljoner euro (6 miljoner mark) till 7,772 miljoner euro (15,1 miljoner mark).

- (43) Vidare uppstod det under 2000 problem med den mycket giftiga biprodukten raffinat. I svaret på inledandet av det formella granskningsförfarandet uppgav Tyskland att CWP hade hoppats att en tredje part skulle vidarebearbeta raffinatet, men att man i mitten av 2000 tvingades konstatera att det inte fanns några intressenter för detta. Den kris som det ledde till medförde tillsammans med förseningarna i genomförandet av omstruktureringsåtgärderna att byggandet av extraktionsanläggningen stoppades. Trots att aktieägarna i flera omgångar ökade sitt kapital var företaget hotande nära insolvens sommaren 2000. Den avväjdes slutligen genom ett avtal med TI.

- (44) Avtalet ingicks i början av 2001 och gällde försäljning av fosfatproduktionen till TI så som anges ovan. Fram till dess att avtalet vinner laga kraft tillverkar CWP uteslutande fosfat för TI och TI tillhandahåller råmaterial. När avtalet vinner laga kraft kommer CWP att helt upphöra med fosfatproduktion och bara framställa fosforsyra genom våtprocessen så snart extraktionsanläggningen är färdigbyggd. Detta innebär att nya åtgärder måste vidtas för att stänga anläggningarna för framställning av termisk fosforsyra (CWP:s traditionella produktionsmetod), fosforpentoxid, natriumhypofosfit (en produkt som infördes genom omstruktureringen) och för fosforlagret (då fosfor inte längre används som råmaterial). Arbetsstyrkan vid CWP minskades med omkring 33 personer.

- (45) Tyskland anser att omstruktureringen av CWP avslutats med gott resultat när det gäller fosfatproduktionen, som skall övertas av TI. Också när det gäller produktion av fosforsyra kommer omstruktureringen att avslutas med gott resultat så snart TI har betalat köpeskillingen för CWP:s tillgångar. CWP kommer då att kunna avsluta byggandet av extraktionsanläggningen och säkra sin långsiktiga lönsamhet utan att i någon större utsträckning avvika från den ursprungliga omstruktureringsplanen. Enligt Tysklands uppgifter är extraktionsanläggningen redan färdigbyggd till 90 procent. Framställningen av termisk fosforsyra avslutades redan i februari 2001. Anläggningarna har tömts och rengjorts och används inte längre.

D. Kostnader för omstruktureringen

- (46) Enligt dokumentet "Vorschlag zur langfristigen Sicherung des Unternehmens CWP einschließlich Investitions- und Finanzierungsplan" av den 16 oktober 1996 hade CWP under perioden 1996–2000 behov av investeringar på 5,62 miljoner euro (11 miljoner mark) och ett driftskapital på 2 560 000 euro (5 miljoner mark). Dokumentet innehåller dock också en investeringsplan som redovisar investeringar på sammanlagt 9 290 000 euro (18,17 miljoner mark). Enligt anmälan från 1997 uppgår omstruktureringens kostnader till sammanlagt 12,88 miljoner euro (25,2 miljoner mark). De omstruktureringensåtgärder som anmäldes 1997 sammanfattas i tabell 4.

Tabell 4

(i miljoner euro)	
Omstruktureringsåtgärder	Kostnader
Förlustutjämning (1995–1998)	4,91
Säkerhetsinvesteringar	2,15
Omstruktureringarinvesteringar	5,52
Ersättning för miljöskador från tiden före 1.7.1990	0,31
Totalt	12,88

- (47) Efter det att det formella granskningsförfarandet inletts angavs dessa kostnader till 18,87 miljoner euro (36,9 miljoner mark). Man kan konstatera att tabell 5 innehåller två nya rubriker "Bidrag" och "Efterskänkande av köpeskillning".

Tabell 5

(i miljoner euro)	
Omstruktureringsåtgärder	Kostnader
Förlustutjämnning (1995–1998)	4,86
Säkerhetsinvesteringar	2,05
Omstruktureringsinvesteringar	7,98
Ersättning för miljöskador från tiden före 1 juli 1990	0,31
Bidrag	0,20
Efterskänkande av köpeskilling	3,43
Totalt	18,87

- (48) I sitt svar på upplysningsföreläggandet delade Tyskland in omstruktureringen i två delar: omstrukturering av fosfatproduktionen och omstrukturering av de återstående områdena (i huvudsak framställning av fosforsyra). Kostnaderna för omstruktureringen av fosfatproduktionen angavs till sammanlagt 7,99 miljoner euro (15,63 miljoner mark) och omfattar investeringar på 4,71 miljoner euro (9,21 miljoner mark). Omstruktureringskostnaderna för de återstående verksamhetsområdena anges till sammanlagt 27,14 miljoner euro (53,08 miljoner mark) och omfattar investeringar på 13,22 miljoner euro (25,86 miljoner mark). Enligt detta skulle omstruktureringskostnaderna totalt uppgå till 35,13 miljoner euro (68,71 miljoner mark). Det bör dock noteras att dessa omstruktureringskostnader⁽¹²⁾ också inbegriper kostnader för perioden 1995–2001, dvs. också den misslyckade omstruktureringsperioden efter privatiseringen.

- (49) I skrivelse av den 26 augusti 2004 uppgav Tyskland slutligen att de sammanlagda kostnaderna från 1997 fram till detta datum uppgick till cirka 31,20 miljoner euro (61 miljoner mark). Avvikelserna från de uppgifter som anges i svaret på upplysningsföreläggandet kommenteras inte.

E. Egna medel

- (50) Enligt anmälan från 1997 bestod CWP:s eget bidrag till omstruktureringen av finansiering av vissa investeringar och ett bidrag från aktieägarna.
- (51) CWP skulle före den 31 december 2002 göra investeringar på sammanlagt 5,11 miljoner euro (10 miljoner

mark). Det bör dock noteras att detta investeringsåtagande fastställdes redan vid privatiseringen den 29 juni 1994 och att det då inte ingick några villkor om att investeringarna skulle finansieras med privata medel.

- (52) I svaret på inledandet av det formella granskningsförfarandet uppgav Tyskland att investeringar på 15,7 miljoner euro (30,70 miljoner mark) hade gjorts för perioden 1994–2000. Av detta hade 7,21 miljoner euro (14,11 miljoner mark) finansierats med egna medel. Det bör dock noteras att detta bidrag innehåller offentligt finansierade åtgärder om 3,73 miljoner euro (7,3 miljoner mark). Därmed uppgår aktieägarnas bidrag till dessa investeringar till 3,48 miljoner euro (6,81 miljoner mark).
- (53) Vad gäller den andra delen av de egna medlen, dvs. aktieägarnas bidrag, skulle Vopelius Chemie GmbH enligt anmälan från 1997 bidra med ett lån på 0,15 miljoner euro (0,3 miljoner mark). I svaret på inledandet av det formella granskningsförfarandet förklarade Tyskland att det rörde sig om ett hyrköp av investeringsvaror som Vopelius övertog en proprieborgen för.
- (54) I svaret på inledandet av det formella granskningsförfarandet menade Tyskland vidare att de egna medel på 288 879 EUR (0,565 miljoner mark) som inbetalats också skulle betraktas som aktieägarnas bidrag till finansieringen av investeringar.
- (55) I sitt svar på upplysningsföreläggandet förtecknade Tyskland de åtgärder (tabell 6) enligt Tysklands uppfattning skulle klassificeras som privat finansiering.

Tabell 6

(i miljoner euro)	
Privat finansiering	Belopp
Kommanditinsats (BVT)	4,84
Aktieägarlån (BVT)	0,15
Aktieägarbidrag (BVT)	0,11
Insatt aktiekapital	0,29
Intäkter från salthandeln	1,64
Intäkter från saltanläggningar (fortfarande utestående)	1,66
Leverantörskredit (Vopelius)	2,75
Totalt	11,44

⁽¹²⁾ Bilaga 42 till skrivelsen av den 4 juli 2003.

(56) Ökningen av den privata finansieringen kommer enligt Tysklands uppgifter främst från kapitalbidraget från BVT, som i december 1998 övertog ett atypiskt passivt delägarskap i CWP. BVT beviljade också ett lån i mars 2001 och ett bidrag i september 2001. Som investerarbidrag klassificerade Tyskland också en leverantörskredit från Vopelius, som beviljades mellan januari 1997 och januari 1998 i form av uppskov med betalningen av råmaterial som Vopelius levererat samt de intäkter som CWP skulle få vid försäljningen av fosfatverksamheten till TI.

(57) Förhållandet mellan de åtgärder som anges i tabell 6 och de omstruktureringskostnader som redovisas under skälen 46–49 är dock oklart.

F. Analys av marknaden

(58) Av tradition tillverkade CWP industriella fosfater och framställde fosforsyra för eget bruk. Enligt omstruktureringsplanen skulle kvaliteten på fosfaterna förbättras för att möjliggöra tillverkning för livsmedelsindustrin, och våtprocessen för tillverkning av fosforsyra skulle införas. Det bör noteras att fosforsyra som tillverkats genom våtprocess har samma kvalitet och samma egenskaper som termisk fosforsyra. Men det används olika råmaterial i de två tillverkningsprocesserna, nämligen elementär fosfor vid den termiska metoden och MAG vid våtprocessen. Dessutom består våtprocessen av flera olika faser och den genererar biprodukter (framför allt raffinat), som kräver vidarebearbetning.

(59) Fosforsyra utgör basmaterial för tillverkning av fosfatprodukter, som kräver råmaterial med högre renhetsgrad. Fosforsyra används till framställning av fosfatgödsel för jordbruket och fosfater för livsmedelsindustrin. Polyfosfater, framför allt sodiumtripolyfosfater, används i tvätt- och diskmedel och i andra rengöringsprodukter. De används också för olika industriella och tekniska ändamål.

(60) Det uppges i "Chemical Economics Handbook" från 2002 att efterfrågan på termisk fosforsyra är på kraftig nedgång på grund av att man föredrar fosforsyra som framställts genom våtprocess för kemiska produkter i slutet av tillverkningskedjan. Dessutom har konkurrensen hårdnat på grund av import från Kina. I fråga om många fosfatprodukter och direkta användningsområden, som tidigare krävde termisk fosforsyra, har man efter hand övergått

till fosforsyra genom extraktion, vilket ger stora kostnadsfördelar. Råfosforsyra finns i rikliga mängder och är relativt billig. Det framgår vidare att det 2002 fortfarande finns fyra tillverkare av fosforsyra i Väst Europa, nämligen TI (den största tillverkaren), CWP, FEBEX SA och Krems Chemie.

(61) Enligt Tysklands uppgifter präglas den europeiska marknaden för fosforsyra och fosfat av oligopol och det finns ingen överkapacitet. CWP anser dock inte att det råder något oligopol på den relevanta europeiska marknaden. En del av CWP:s konkurrenter delar denna uppfattning, men anser dock att det finns en klar överkapacitet.

(62) Både Tyskland och CWP anser att CWP:s marknadsandel på den totala västeuropeiska fosfatmarknaden (industriella fosfater och livsmedelsfosfater) är obetydlig. Andelen anges till 5,1 procent för år 2000. Sedan 2001 har CWP uteslutande tillverkat för TI och finns alltså inte längre på marknaden. TI har övertagit CWP:s marknadsandel. Tyskland uppger också att TI inte är verksamt inom segmentet för specialfosfater som CWP var, utan på marknaden för fosfor, fosforsyror och andra derivat.

(63) Vad gäller tillverkningen av fosforsyra konstaterar CWP att dess produktion på 40 000 ton termisk fosforsyra skall minskas till 20 000 ton syra framställd genom extraktion. Marknadsandelen för fosforsyra som ursprungligen beräknades till 6 procent kommer att krympa till 3 procent. Då de termiska anläggningarna lagts ned och extraktionsanläggningen ännu inte tagits i drift, tillverkar CWP för närvarande ingen fosforsyra och har alltså ingen marknadsandel alls.

III SKÄL TILL ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

(64) På grundval av en talan om ogiltigförklaring av Prayon-Rupel upphävde förstainstansrätten i sin dom av den 15 mars 2001 kommissionens beslut av den 16 december 1997 ⁽¹³⁾ på grund av åsidosättande av en väsentlig föreskrift. Förstainstansrätten konstaterade att kommissionen hade varit skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet på grund av allvarliga svårigheter att bedöma om stödet var förenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹³⁾ Se fotnot 3.

(65) Domstolen ansåg att de allvarliga svårigheterna berodde på att kommissionen hade fattat sitt beslut utan att ha tillräcklig kunskap om de tekniska omstruktureringsåtgärderna. Förstainstansrätten bekräftade för det första att kommissionen hade beskrivit de omstruktureringsåtgärder som CWP genomfört på ett felaktigt sätt. Kommissionen hade i sin beskrivning av de tekniska omstruktureringsåtgärderna stött sig på de upplysningar som Tyskland lämnade 1997 om att den termiska processen för tillverkning av fosforsyra skulle ersättas av tillverkning genom våtprocess. Men, som förstainstansrätten understök, talas det inte i något av de två förslagen till omstruktureringsplan från maj och oktober 1996, som Tyskland hade lämnat till kommissionen, om att den termiska processen skulle upphöra. För det andra konstaterade förstainstansrätten att kommissionen uppenbarligen hade felbedömt den tekniska genomförbarheten och omstruktureringsåtgärdernas lönsamhet. Enligt förstainstansrätten påvisas detta entydigt genom ett expertutlåtande som kändan förelagt domstolen.

(66) Enligt artikel 233.1 i EG-fördraget var kommissionen skyldig att vidta de åtgärder som var nödvändiga för att följa förstainstansrättens dom. Kommissionen gjorde en preliminär undersökning av åtgärderna till förmån för CWP, inklusive de åtgärder som inte undersökts i samband med det tidigare beslutet, och styrktes i sin uppfattning att det handlade om statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen hyste dock allvarliga tvivel om att det statliga stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. För det första kunde kommissionen inte få fram den sammanlagda storleken på stödet. För det andra gav en preliminär granskning på grundval av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter från 1994 (nedan kallade "gemenskapsriktlinjerna")⁽¹⁴⁾ upphov till allvarliga tvivel på att det statliga stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. Därför inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet.

IV SKÄL TILL UPPLYSNINGSFÖRELÄGGANDE

(67) Kommissionen inledde i huvudsak förfarandet på grundval av de uppgifter som lades fram 1997. Tysklands svar på upplysningsföreläggandet innehöll dock detaljer om tidigare åtgärder, som redovisades som befintligt stöd (åtgärderna 1–3) och ändringar av vissa åtgärder (åtgärd 1a och åtgärd 7a/8a). Dessutom klassificerade Tyskland åtgärder som hittills hade betraktats som tillfälliga åtgärder som befintligt stöd (åtgärderna 9 och 10) när granskningsförfarandet inletts. Kommissionen kunde inte på basis av de befintliga uppgifterna avgöra om de åtgärder

som klassificerades som befintligt stöd verkligen är förenliga med de bestämmelser enligt vilka de beviljades. För att få klarhet i detta utfärdade kommissionen den 6 mars 2003 ett upplysningsföreläggande.

V SYNPUKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(68) Efter att det formella granskningsförfarandet hade inletts inkom tre av CWP:s direkta konkurrenter och CWP självt med synpunkter. Dessa sammanfattas i det följande.

A. Synpunkter från Prayon-Rupel

(69) Prayon-Rupel inkom med en detaljerad beskrivning av de båda tillverkningsprocesserna (termisk process och våtprocess) och av berörda produkter och marknader. Prayon-Rupel ifrågasatte för det första om planen kunde betraktas som en omstruktureringsplan. En ändring av tillverkningsprocessen innebar ingen hållbar omstrukturering i den mening som avses i gemenskapsriktlinjerna. Om företagets svårigheter berodde på problem med råmaterialförsörjningen, gick det inte att lösa genom en omställning av produktionsprocessen. Det fanns dessutom inte några försörjningsproblem, då företaget kunde köpa fosfor från Kina, världens största fosforproducent, i stället för från Kazakstan.

(70) För det andra ifrågasatte Prayon-Rupel omstruktureringsplanens bärkraft. Prayon-Rupel ansåg att den omställning från termisk process till våtprocess som beskrevs i det första dokumentet inte gick att genomföra. En sådan omställning skulle kräva betydande investeringar i bland annat en helt ny anläggning och inte bara de begränsade investeringar som Tyskland har angivit. Dessutom skulle en omläggning av tillverkningsprocessen inte medföra någon bättre produkt, en ståndpunkt som också Tyskland företrädde. Prayon-Rupel tvivlade slutligen också på att CWP:s lönsamhet kunde återställas, då omsättningsprognoserna byggde på ytterst optimistiska antaganden och driftsresultaten fortfarande var negativa. En omläggning av tillverkningsprocessen med otillräckliga investeringar skulle bara leda till produkter av sämre kvalitet och därmed skulle vinsterna minska ytterligare.

(71) För det tredje ansåg Prayon-Rupel att CWP ökade sin kapacitet. Enligt det första omstruktureringsdokumentet skulle våtprocessen införas utan att man lade ned den termiska processen. Detta innebar enligt Prayon-Rupel en fördubbling av kapaciteten.

⁽¹⁴⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

(72) För det fjärde ansåg Prayon-Rupel att stödet inte inskränkte sig till ett nödvändigt minimum och att aktieägarnas skyldighet att investera 5,11 miljoner euro (10 miljoner mark) efter privatiseringen inte hade något samband med omstruktureringen, utan var hypotetisk och otillräcklig.

(73) Prayon-Rupel betvivlade slutligen att omstruktureringsplanerna skulle komma att genomföras i sin helhet. Redan TI:s övertagande av fosfortillverkningen från CWP bekräftade att planen inte hade genomförts i sin ursprungliga form.

B. Synpunkter från Chemische Fabrik Budenheim A. Oetker

(74) Företaget Chemische Fabrik Budenheim A. Oetker (nedan kallat "CFB") ifrågasatte i sin skrivelse av den 20 augusti 2001 omstruktureringsplanens bärkraft. Den nya extraktionsanläggningen skulle inte gå att bygga till så låga kostnader och på så kort tid som CWP har planerat. Detta har efterhand bekräftats, då CWP enligt uppgifter från marknaden har stängt sin termiska anläggning och avbrutit byggandet av den nya extraktionsanläggningen. CFB ansåg att byggkostnaderna för den nya anläggningen beräknats för lågt och att CWP inte hade tillräcklig know-how för att införa en ny process för tillverkning av fosforsyra. Vidare uppgav CWP inte hur de giftiga biprodukter som uppstår vid den tillverkningsprocessen skulle bearbetas. Därutöver konstaterade CWP att TI utan problem framställde fosforsyra genom den termiska processen, vilket vederlade påståendet att en ändring av tillverkningsprocessen skulle ha behövts för att återställa CWP:s lönsamhet. CFB betvivlade att det funnits problem vad gällde försörjningen med elementär fosfor. Tillverkningen av fosforsyra i den nya anläggningen skulle alltså inte minska förfinansieringskostnaderna.

(75) CFB konstaterade vidare att det nära samarbetet mellan CWP och TI, inklusive överenskommelsen om att överföra fosfatverksamheten till TI och efter en viss tid TI:s rätt att överta detta verksamhetsområde från CWP, väckte frågan om det inte var så att stödet i förlängningen skulle komma TI till godo.

(76) CFB noterade vidare att CWP mottog finansiellt stöd från sina aktieägare, i synnerhet BVT Industrie GmbH och TI. Därför borde frågan om CWP:s eget kapital tagits i beaktande när stödet beviljades.

C. Synpunkter från BK Giulini

(77) BK Giulini hävdade i sin skrivelse av den 26 september 2001 att CWP inte hade någon omstruktureringsplan och att konceptet var otillräckligt och oproportionerligt. Omställningen av tillverkningsprocessen var inte nödvändig och ur teknisk och ekonomisk synpunkt omöjlig att genomföra. Då CWP dessutom inte hade för avsikt att lägga ned den termiska processen, rörde det sig vid dessa åtgärder om driftsstöd som inte var förenligt med den gemensamma marknaden. Leverantörsproblem och bristande likviditet är inte tillräckliga skäl för en omställning av tillverkningsprocessen eller en omstrukturering. Det beviljade stödet hade inte använts till investeringar utan som likviditetsbidrag, vilket lett till snedvridning av konkurrensen i gemenskapen. Överkapacitet på den europeiska marknaden för fosforsyra anfördes som ytterligare ett argument mot stödet till CWP.

(78) BK Giulini konstaterade vidare att det stöd som Tyskland hade gett CWP bevisligen inte hade bidragit till att återställa företagets lönsamhet. Trots stödet hade företaget gått med förlust sedan 1998. Överenskommelsen mellan CWP och TI var bevis för att omstruktureringen fullständigt hade misslyckats.

(79) BK Giulini ansåg också att det var TI som var den egentliga stödmottagaren.

D. Synpunkter från CWP

(80) I skrivelser av den 21 september 2001 och den 6 februari 2002 vidarebefordrade Tyskland CWP:s reaktion på att det formella granskningsförfarandet hade inletts. I skrivelse av den 8 oktober 2002, med vilken Tyskland vidarebefordrade CWP:s svar på ovan nämnda tredje parter synpunkter, svarade CWP på de betänkligheter som kommissionen och alla andra berörda parter gav uttryck för, när det formella granskningsförfarandet inleddes.

(81) Beträffande existensen av en omstruktureringsplan förklarade CWP att omstruktureringen hade två huvudmål: utvidgning av produktsortimentet på fosfatområdet och breddande av råmaterialbasen genom billigare alternativ till fosfor. Målen hade kvarstått oförändrade under hela omstruktureringsprocessen, även om själva planen i praktiken hade ändrats flera gånger.

- (82) Beträffande tvivlen på omstruktureringsåtgärdernas bärkraft ansåg CWP att utvidgningen av produktsortimentet på fosfatområdet kunde åstadkommas genom installation av en ny virvelbäddstork för tillverkning av vattenfria fosfater. Beträffande breddningen av råmaterialbasen, det andra målet, konstaterade CWP att man med hjälp av extraktionsanläggningen skulle kunna tillverka samma produkter av samma kvalitet och till lägre kostnader än genom den termiska processen utan att vara beroende av att tredje part levererade elementär fosfor.
- (83) Som svar på CFB:s påpekande att TI utan problem tillverkade fosforsyra genom den termiska processen, förklarade CWP att TI inte var beroende av leverans av elementär fosfor, eftersom företaget självt tillverkade detta. TI kunde också hålla framför allt elkostnaderna (som utgjorde den största posten i produktionskostnaderna för elementär fosfor) på låg nivå, då en av TI:s aktieägare drev ett kärnkraftverk och TI kunde köpa el till förmånligt pris. Därför befann sig TI i en helt annan situation än CWP.
- (84) Beträffande tvivlen på att omstruktureringsplanen skulle gå att genomföra förklarade CWP att de åtgärder som redan vidtagits var tydliga uttryck för en klassisk omstrukturering av ett företag. Det skulle visa sig att beslutet att bygga de två anläggningarna ökade lönsamheten. Framför allt förväntade man sig att användningen av extraktionsanläggningen skulle sänka produktionskostnaderna med 7 procent jämfört med den termiska processen och ge en avkastning på nettotillgångarna på 23 procent. De första provkörningarna av extraktionsanläggningen hade visat att det gick att framställa fosforsyra av samma kvalitet som genom den termiska processen. Vidare konstaterade CWP att andra konkurrenter, främst Prayon-Rupel, hade meddelat att de skulle bygga en extraktionsanläggning som var sex gånger större än CWP:s anläggning. Förseningarna med byggandet av extraktionsanläggningen hade berott på leveransproblem och inte på att det skulle vara omöjligt att bygga anläggningen. CWP uppgav att anläggningen nu var färdigbyggd till 90 procent och att det fanns ett företag som var intresserat av att få licens på dess know-how.
- (85) CWP ansåg också att det inte handlade om någon snedvridning av konkurrensen. CWP hänvisade till att CRU International Ltd i en uppdatering av undersökningen "The Market for Industrial and Food Phosphates" för perioden 1998–2002 förutspådde att även om industrin under 2003 sammantaget troligen skulle ha tillräcklig kapacitet att tillgodose efterfrågan, så kvarstod ändå avsevärda regionala skillnader som måste rättas till. Överkapacitet när det gällde industriella fosfater och fosfater för livsmedelsindustrin fanns bara på pappret, eftersom anläggningarna enligt undersökningen var i mycket dåligt skick och måste förnyas. Vidare var CWP:s marknadsandel på de relevanta marknaderna obetydlig, vilket framgår av skälen 62 och 63. Dessutom hade CWP aldrig sålt till priser under marknadspriserna.
- (86) CWP konstaterade vidare att BK Giuliani inte var någon direkt konkurrent. Företaget, som tillverkade specialfosfater, köpte år 2000 mer än två tredjedelar av CWP:s fosfatproduktion och var intresserat av att överta produktionsområdena fosforsyra och fosfat från CWP. Enligt CWP:s uppfattning påverkade stödet på intet sätt BK Giuliani.
- (87) Beträffande det egna bidraget till omstruktureringen konstaterade CWP att företaget inte kunde finansiera projektet enbart med egna medel på grund av de höga kostnaderna för råmaterial. Företaget stod dock för en väsentlig del av finansieringen. Enligt CWP:s uppgifter uppgick de investeringar som finansierades privat till 5,11 miljoner euro (10 miljoner mark). Alla lån som företaget beviljats – också de om garanterades av BvS och delstaten – skulle betraktas som egna medel till omstruktureringen, eftersom CWP betalade räntor på dem och hade för avsikt att återbetala dem hjälp av intäkterna från försäljningen av fosfatproduktionsanläggningarna till TI.
- (88) Vad gällde stödmottagarens identitet konstaterade CWP att företaget inte har inkorporerats i TI. När fosfatverksamheten sålts skulle det finnas två oberoende företag på den ort där CWP hade sitt säte: TI skulle komma att stå för fosfattillverkningen och CWP för tillverkningen av fosforsyra. Tvärtemot vad CFB uppgav hade CWP inte vid någon tidpunkt levererat fosforsyra till TI. Dessutom var CWP den enda stödmottagaren.
- #### VI SYNUNKTER FRÅN TYSKLAND
- (89) I sitt svar på inledandet av det formella granskningsförfarandet vidarebefordrade Tyskland de uppgifter som redovisas i skälen 42–44 om ändring av omstruktureringsplanen. Tyskland lämnade också uppgifter om alla offentliga finansieringsåtgärder till förmån för företaget vid privatiseringen och omstruktureringen, vilket redovisas i skälen 17–34. Vidare lade man fram de uppgifter som redovisas i skälen 50–57 om egna bidrag till omstruktureringen samt företagets årsredovisningar för åren 1994–2000 och marknadsinformation. Beträffande synpunkter från tredje part hänvisar Tyskland till CWP:s svar, som vidarebefordrades med skrivelse av den 8 oktober 2002.

- (90) I sitt svar på upplysningsföreläggandet lämnade Tyskland uppgifter om de aktuella stödåtgärdernas förenlighet med de stödordningar på vars grundval de uppges ha genomförts. Vidare ansåg Tyskland att det skulle göras en uppdelning mellan verksamhetsområdet fosfater, som enligt Tysklands uppfattning hade omstrukturerats med gott resultat, och CWP:s återstående verksamhetsområden, huvudsakligen tillverkning av fosforsyra i extraktionsanläggningen som förväntades bli effektiv, så snart TI hade betalat den utestående delen av köpeskillingen.

VII BEDÖMNING

A. Inledning

- (91) Vissa åtgärder som skall bedömas undersöktes redan i det föregående beslutet, som ogiltigförklarades av första instansrätten. Inledningsvis anmäldes att en del av åtgärderna var förenliga med artikel 93.3 i EG-fördraget (nuvarande 88.3 i EG-fördraget), medan andra skulle genomföras innan kommissionen fattat sitt beslut. En del andra åtgärder undersöktes inte i det ogiltigförklarade beslutet eller förlängdes eller kompletterades efter beslutet.

- (92) För att kunna undersöka varje enskild åtgärd kommer kommissionen att utgå från den situation som rådde vid tidpunkten för det första beslutet när det gäller de anmälda åtgärderna, och från situationen under den period när de finansiella stödåtgärderna genomfördes när det gäller de icke-anmälda åtgärderna. Kommissionen måste dock göra en samlad bedömning av omstruktureringen och därvid ta hänsyn till all relevant utveckling av omständigheterna fram till tidpunkten för de sista åtgärderna.

B. Det berörda företaget

- (93) I sitt svar på upplysningsföreläggandet lämnade Tyskland detaljerade uppgifter om CWP:s ägarförhållanden. Det framgår av detta att CWP 2002 tillsammans med Vopeliuskoncernen, inklusive Thilo von Vopelius som kontrollerar 75,2 procent av kapitalet, hade 100 anställda, tillgångar på 25,81 miljoner euro (50,48 miljoner mark) och en omsättning på 22,36 miljoner euro (43,73 miljoner mark). Det innebär att de tröskelvärden som fastställs i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag⁽¹⁵⁾ inte överskrids.
- (94) I fråga om BvT-koncernen, som kontrollerar de resterande 24,8 procenten av kapitalet meddelar Tyskland att denna koncern skall betraktas som en institutionell inve-

sterare, eftersom den endast ställer riskkapital till förfogande och inte utövar någon kontroll över CWP:s operativa verksamhet. CWP kan därför placeras i kategorin små och medelstora företag. Också under åren före 1997 (det första år som det finns fullständiga uppgifter för) uppfyllde CWP kriterierna för små och medelstora företag.

- (95) Kommissionen konstaterar att enligt vad som framgår av tillgänglig information förefaller CWP inte ha beviljats något finansieringsstöd ur offentliga medel efter det att avtalet med TI slöts i februari 2001. Kommissionen har dessutom tagit del av det expertutlåtande som utfärdats av AnChem Consult och som översänts av Tyskland. Det framgår av utlåtandet att avtalet slöts efter ett öppet förfarande, där alla företag i Europa som är verksamma på den relevanta marknaden hade möjlighet att lägga anbud, och att TI:s anbud valdes ut som det bästa och ekonomiskt mest bärkraftiga, och att försäljningspriset motsvarar ett marknadspris. Kommissionen anser därför att det statliga stödet till CWP varken direkt eller indirekt har kommit TI till godo.

C. Befintligt stöd

- (96) Flera åtgärder uppges vara befintligt stöd och behöver inte bedömas av kommissionen en gång till. Däremot bör det undersökas om dessa åtgärder är förenliga med de stödordningar enligt vilka de uppges ha genomförts.
- (97) Åtgärderna 1, 2 och 3: Eftersom företaget vid tidpunkten för privatiseringen hade cirka 70 anställda, anser Tyskland att allt stöd som utges i detta sammanhang faller under THA-ordning N 768/94⁽¹⁶⁾. Kommission medger att företaget sysselsatte mindre än 250 personer vid tidpunkten för privatiseringen. Därför behövde dessa åtgärder inte anmälas till kommissionen, och de skall klassificeras som befintligt stöd.
- (98) Åtgärd 1a: Eftersom beviljandet av garantin omfattas av THA-ordningen fanns möjligheten att omvandla garantin till ett lån eller ett bidrag med i planeringen från första början, eftersom företaget redan då hade svårigheter. Denna möjlighet finns inskriven i alla de tre THA-ordningar som utgör den rättsliga grunden för garantin. I beslutet om THA-ordning E 15/92 sägs det uttryckligen att lån och garantier i större utsträckning lämpligen kan omvandlas till bidrag⁽¹⁷⁾. Omvandlingen av garantin till ett lån eller ett bidrag omfattades redan av THA-ordningen och kan därför inte klassificeras som nytt stöd.

⁽¹⁵⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽¹⁶⁾ I punkt 3.1 i THA-ordning N 768/94 anges att privatiseringsförfaranden skall anmälas till kommissionen endast om företaget har mer än 250 anställda vid tidpunkten för privatiseringen (SG(95) D/1062, 1.2.1995).

⁽¹⁷⁾ SG(92) D/17613, 8.12.1992.

- (99) Åtgärderna 9 och 10: Efter att det formella granskningsförfarandet hade inletts meddelade Tyskland för första gången att garantierna hade beviljats på grundval av ett program som kommissionen hade godkänt för att undsätta och omstrukturera företag i svårigheter⁽¹⁸⁾. Kommissionen konstaterar att alla de villkor som fastställs i detta program för att garanti skall beviljas är uppfyllda i detta fall. Det bör understrykas att stödordningen infördes innan gemenskapsriktlinjerna (1994) trädde i kraft, och att det i gemenskapsriktlinjerna (1994) inte krävs att medlemsstaterna skall ändra sina gällande stödordningar för att anpassa dem till de nya bestämmelserna (se punkt 2.5 i gemenskapsriktlinjerna 1994). Kommissionen har inte heller granskat den aktuella stödordningen efter det att gemenskapsriktlinjerna (1994) antogs. Detta förklarar varför åtgärderna 9 och 10 visserligen uppfyller kriterierna i programmet för undsättning och omstrukturering, men inte överensstämmer med gemenskapsriktlinjerna (1994). Dessa åtgärder kan följaktligen klassificeras som befintligt stöd som inte skall bedömas på nytt.
- (100) Åtgärd 11: Investeringsbidrag på 1,94 miljoner euro (3,8 miljoner mark) beviljades på grundval av ett stödprogram som kommissionen har godkänt som regionalt investeringsstöd⁽¹⁹⁾. I sitt svar på upplysningsföreläggandet uppgav Tyskland att det skulle säkerställas att kumuleringsbestämmelserna efterlevdes när CWP beviljades regionalt stöd och att den maximala regionala stödnivån för små och medelstora företag skulle respekteras. Kommissionen betraktar därför åtgärderna som befintligt stöd. Dessutom omfattades inte denna stödåtgärd när det formella granskningsförfarandet inleddes.
- (101) Åtgärd 12: Investeringspremie på 0,36 miljoner euro (0,7 miljoner mark) beviljades på grundval av det stödprogram som kommissionen godkänt som regionalt investeringsstöd. I sitt svar på upplysningsföreläggandet uppgav Tyskland att det skulle säkerställas att kumuleringsbestämmelserna efterlevdes när CWP beviljades regionalt stöd och att den maximala stödnivån för små och medelstora företag skulle respekteras. Kommissionen betraktar därför åtgärderna som befintligt stöd. Dessutom omfattades inte denna stödåtgärd när det formella granskningsförfarandet inleddes.
- (102) På grundval av ovan nämnda uppgifter utgår kommissionen därför från att åtgärderna 1 (inklusive 1a), 2 och 3 samt åtgärderna 9, 10, 11 och 12 utgör befintligt stöd som kommissionen inte skall bedöma en gång till. Be-

loppen skall dock beaktas vid bedömningen av det sammanlagda stödets proportionalitet.

D. Annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget

- (103) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstater. De finansiella åtgärderna till förmån för CWP har gett företaget fördelar som ett företag i svårigheter inte skulle ha fått på marknaden. Det bör påminnas om att CWP 1997 stod hotande nära insolvens och att ingen privat investerare då var beredd att ställa nödvändiga finansiella medel till CWP:s förfogande. Eftersom det också handlas med de produkter som CWP tillverkar och CWP:s konkurrenter finns på marknaden i andra länder, hotar åtgärderna att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstater.
- (104) Åtgärderna finansieras med statliga medel och de utbetalas av THA/BvS och delstaten Sachsen-Anhalt. THA bildades som ett offentligt organ för privatiseringen av företag som varit statsägda i f.d. Tyska demokratiska republiken och sorterade direkt under det tyska finansministeriet. Myndigheten BvS är efterföljare till THA och därmed också ett offentligt organ. Åtgärderna kan därmed klassificeras som statliga. De utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och skall bedömas i enlighet med detta.
- (105) Åtgärderna 4, 5, 6, 7 och 8: Dessa åtgärder, dvs. efterskänkande av köpeskilling och upplupna räntor, investeringsbidraget och de två 20-procentiga garantierna från BvS, beviljades utanför stödordningarna. De utgör därför ett tillfälligt stöd och skall bedömas i enlighet med detta. Detta bestrids inte av Tyskland.
- (106) Åtgärderna 7a/8a: Tyskland anser att förlängningen av garantierna och den efterföljande omvandlingen till lån och bidrag inte skall betraktas som nytt stöd. Denna fråga skulle dock vara relevant endast om det vid åtgärderna 7 och 8 var fråga om befintlig hjälp, vilket inte är fallet. Eftersom åtgärderna 7 och 8 skall bedömas som tillfälligt stöd, skall åtgärderna 7a och 8a tas med i bedömningen av förenligheten som en del av åtgärderna 7 och 8.

⁽¹⁸⁾ N 413/91, Bürgschaftsrichtlinie des Landes Sachsen-Anhalt (garantiregler för Sachsen-Anhalt), (SG(91) D/15633, 8.8.1991).

⁽¹⁹⁾ 26. Rahmenplan, Gemeinschaftsaufgabe "Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur", N 123/97 (SG(97) D/7104, 18.8.1997 och SG(98) D/7191, 18.8.1998).

- (107) Garantierna inom ramen för åtgärd 7 (inklusive 7a) och åtgärd 8 (inklusive 8a) har gjort det möjligt för CWP att få lån på gynnsammare villkor än vad som är normalt på finansmarknaderna. Kommissionen anser att stödinslaget i garantin inom ramen för åtgärd 7 och i garantin för åtgärd 8 är skillnaden mellan den räntesats som CWP skulle ha fått betala för ett lån till marknadsvillkor (dvs. utan garanti) och den räntesats som faktiskt gällde för det garanterade lånet. Då CWP vid den tidpunkt när garantin och lånet beviljades hade allvarliga ekonomiska problem, kunde stödinslaget uppgå till 100 procent av garantin, eftersom ingen skulle ha beviljat ett lån utan garanti. Enligt kommissionens meddelande om metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta ⁽²⁰⁾ skall referensräntan återspegla den genomsnittliga nivån på de räntor som gäller på marknaden för lån på medellång och lång sikt med normala säkerheter. Vidare anges det i meddelandet att den referensränta som fastställs på detta sätt är en minimiränta, som kan ökas i situationer som medför särskilda risker (exempelvis företag i svårigheter). I sådana fall kan tillägget vara 400 räntepunkter eller mer. Därför anser kommissionen i det aktuella fallet att utan garantierna hade CWP lägst fått betala en räntesats som motsvarar referensräntesatsen plus 400 räntepunkter. Stödinslaget i varje garanti består således av skillnaden mellan referensräntesatsen plus 400 räntepunkter och den räntesats som gällde för det garanterade lånet.
- (108) Liknande överväganden gäller för omvandlingen av garantierna till lån från BvS. Kommissionen anser att lånen beviljades till en ränta som är lägre än den ränta som CWP skulle ha fått på marknaden. Stödinslaget i BvS-lånet inom ramen för åtgärd 7 (inklusive 7a) och BvS-lånet inom ramen för åtgärd 8 (inklusive 8a) består alltså av skillnaden mellan den ränta som CWP hade fått på marknaden för ett sådant lån och den ränta som skulle betalas för det lån som utgavs av BvS. Enligt kommissionens uppfattning hade CWP behövt betala en ränta som lägst motsvarade referensräntan plus 400 räntepunkter. Stödinslaget i varje lån består alltså av skillnaden mellan referensräntan plus 400 räntepunkter och den faktiska ränta som gällde för lånet.

E. Förenlighet

- (109) Åtgärderna 4, 5, 6, 7 (inklusive 7a) och 8 (inklusive 8a) skall bedömas av kommissionen som tillfälligt stöd. Artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget innehåller bestämmelser om undantag från det allmänna förbudet mot stöd i artikel 87.1.
- (110) Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget gäller inte i det aktuella fallet, då det varken handlar om stöd av social karaktär till enskilda konsumenter eller om stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller

andra exceptionella händelser eller om stöd till näringslivet i vissa av de områden som påverkats av Tysklands delning. Tyskland har inte åberopat dessa bestämmelser om undantag.

- (111) Artikel 87.3 a och c innehåller ytterligare undantag. Då huvudmålet för stödet inte är regional utveckling utan återställande av lönsamheten på lång sikt för ett företag i svårigheter, är det bara omstrukturingsstöd som kan beviljas i det aktuella fallet. Omstrukturingsstöd omfattas framför allt av artikel 87.3 c i EG-fördraget.
- (112) För bedömning av undsättnings- och omstrukturingsstöd har kommissionen gett ut gemenskapsriktlinjerna (1994) ⁽²¹⁾ som är tillämpliga i detta fall ⁽²²⁾. Villkoren för tillämpningen av gemenskapsriktlinjerna (1994) granskas nedan.
- (113) Ingen av de andra bedömningsgrunderna för förenlighet kan enligt kommissionens uppfattning användas, i synnerhet inte någon av de andra gemenskapsramarna för t.ex. forskning och utveckling, miljöskydd, små och medelstora företag, sysselsättning och utbildning eller riskkapital.

Företagets rätt till stöd

- (114) Enligt punkt 2.1 i gemenskapsriktlinjerna (1994) skall den ekonomiska svagheten hos företag som erhåller stöd till omstruktureringen i regel bero på otillräckliga prestationer i det förflutna och på dåliga framtidsutsikter. Tecken på detta är i regel vikande lönsamhet eller tilltagande förluster, minskande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskat kassaflöde, tilltagande skuldsättning och räntbelastning liksom ett lägre bokfört nettovärde.
- (115) Vid den tidpunkt när stödet till CWP beviljades kämpade företaget med tilltagande förluster och allvarliga likviditetsproblem, vilket beskrivits i detalj ovan. Kommissionen anser därför att CWP vid den tidpunkt när stödet beviljades kunde betecknas som ett företag i svårigheter.

⁽²¹⁾ Se fotnot 14.

⁽²²⁾ Under punkt 7.5 i riktlinjerna från 1999 heter det att "kommissionen kommer att granska förenligheten med den gemensamma marknaden av alla undsättnings- eller omstrukturingsstöd som beviljas utan kommissionens godkännande (...) på grundval av de riktlinjer som var i kraft när stödet beviljades (...)" (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2).

⁽²⁰⁾ EGT C 273, 9.9.1997, s. 3.

Återställande av lönsamheten

- (116) Ett oavvisligt krav som en omstruktureringsplan måste uppfylla är att den inom rimlig tid skall återställa företagets långsiktiga lönsamhet på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. Omstruktureringsstödet måste därför knytas till en hållbar omstruktureringsplan. Omstruktureringsplanen förordar i regel omorganisation och rationalisering av olika verksamhetsområden med inriktning på ökad effektivitet. Bland annat skall den beakta de omständigheter som skapat svårigheterna.
- (117) I fallet CWP kan man konstatera att den första omstruktureringen efter privatiseringen misslyckades. En andra omstrukturering genomfördes 1997 på grundval av de två dokument som det hänvisas till i skälen 40 och 41. Även om det finns olikheter mellan dem byggde strategin ändå helt klart på att våtprocessen skulle införas, vilket krävde en extraktionsanläggning så att MGA skulle kunna användas som råmaterial och beroendet av dyr elementär fosfor minska. Dessutom skulle kvaliteten på den viktigaste slutprodukten, nämligen fosfater, förbättras. Båda målen hänger samman: det var bara genom våtprocessen som CWP kunde uppnå lönsam tillverkning av fosfat ur det råmaterial som var mera lättillgängligt och billigare. För att man skall kunna fastställa om strategin från 1996 var hållbar är det nödvändigt att göra en bedömning av de åtgärder som syftade till att införa våtprocessen.
- (118) Såsom framgår av Prayon-Rupels expertutlåtande går det inte att införa den nya produktionsprocessen genom smärre ändringar av de befintliga anläggningarna. Tillverkning genom våtprocess kräver helt andra anläggningar än den termiska processen och det behövs bland annat för- och efterbehandling av produkten genom defluorerings, koncentrerings, avfärgning osv. Strategin från 1996 innehöll dock inte någon av dessa processfaser. Förbehandlingsfasen infördes i december 1997 när projektet redan hade inletts, sedan laboratorieförsök hade påvisat nödvändigheten av den. Dessa försök borde ha genomförts innan projektet inleddes och använts som underlag för beräkningen av totala kostnaderna. I DLM-undersökningen från november 1997 om genomförbarheten i fråga om anläggningen nämns att det är nödvändigt att förbehandla fosforsyra i samband med våtprocessen. Denna undersökning borde ha gjorts innan omstruktureringen utarbetades och använts som underlag för beräkningen av kostnaderna och finansieringen av omstruktureringen. Vad gäller efterbehandlingen så infördes den först i början av 1999, även om CWP uppger att den behövdes bara därför att leverantören inte längre kunde leverera syra av lämplig kvalitet. Kommissionen kan dock inte hålla med om detta: avtalet mellan CWP och leverantören ingicks i juli 1998, medan planen utarbetades redan 1996. Därför borde det ha stått klart redan 1996 att det krävdes en efterbehandlingsfas, i synnerhet för att få fram produkter med hög renhetsgrad till livsmedelsindustrin såsom CWP planerade. För- och efterbehandlingen av produkterna kräver också större anläggningar, vilket CWP konstaterade 1999. Också detta borde man ha förutsett från början.
- (119) Inte heller ges det i dokumenten från 1996, som utgör underlaget för omstruktureringen, någon tillfredsställande lösning på problemet med det höggiftiga raffinatet. Det nämns överhuvudtaget inte och det nämns heller inte i anmälan från november 1997. I DLM-undersökningen från november 1997 om genomförbarheten i fråga om extraktionsanläggningen sägs det att fosfat som utvunnits ur raffinat (som innehåller fosforsyra) innehåller för mycket metall och att det borde fastställas hur stor andel som är acceptabel. Undersökningen visar med andra ord på ett problem och ett möjligt tillvägagångssätt för att tackla det, men erbjuder ingen lösning. CWP hoppades väl senare på att man skulle kunna sälja raffinat, men tvingades konstatera att det inte fanns någon efterfrågan, vilket bidrog till den akuta finansiella krisen 2000. Redan i det stadium när planen utarbetades 1996 borde det ha stått klart att man måste hitta en lösning på problemet med det giftiga raffinatet. Om lösningen var försäljning borde man ha gjort en marknadsundersökning för att ta reda på om det var möjligt. I dokumenten från 1996 och 1997 nämns detta problem överhuvudtaget inte.
- (120) På grund av den otillräckliga planeringen av de åtgärder som krävdes för att uppnå målet blev kostnaderna för hela investeringsprogrammet och i synnerhet för extraktionsanläggningen klart underskattade. Tyskland delar dock inte denna uppfattning och presenterade en undersökning om kostnaderna för extraktionsanläggningen, som genomförts av DLM. Det fyrsidiga dokumentet, som grundar sig på teoretiska beräkningar som måste kontrolleras i praktiska försök, innehåller bara en förteckning över kostnader för tillverkning av fosforsyra genom våtprocess. Kostnaderna för byggandet av själva anläggningen har inte beräknats. Därför ändrar detta inte bedömningen att kostnaderna för investeringsprogrammet, och i synnerhet för extraktionsanläggningen, inte beräknades tillräckligt detaljerat när omstruktureringen fastställdes. Detta har bekräftats i efterhand, för kostnaderna underskattades kraftigt. Extraktionsanläggningen som 1996 beräknades kosta 3,07 miljoner euro (6 miljoner mark) hade fram till 2000–2001, när arbetet avbröts på grund av likviditetsbrist, kostat 7,72 miljoner euro (15,1 miljoner mark). De sammanlagda investeringarna, som enligt planen 1996 skulle uppgå till 7,67 miljoner euro, hade 2000–2001 ökat till 17,93 miljoner euro.

- (121) Bristerna i den faktiska planeringen av omstruktureringsåtgärderna och investeringskostnaderna ledde oundvikligen till att extraktionsanläggningen inte stod färdig 1998 och till att CWP, som ursprungligen planerat, inte återställde sin långsiktiga lönsamhet till 2000. År 2000 hade CWP inte betalat tillbaka något av de lån som företaget hade fått, extraktionsanläggningen var långt ifrån färdigbyggd, företaget var fortfarande beroende av elementär fosfor och stod inför hotet om insolvens. Man kan därför utgå ifrån att omstruktureringsstrategin från 1996 strandade helt 2000.
- (122) Tyskland är dock av en annan uppfattning. Man anser att CWP framgångsrikt avslutade omstrukturen av fosfatverksamheten i och med att företaget sålde detta verksamhetsområde till TI och därigenom avväjde insolvens. Omstrukturen av verksamhetsområdet fosforsyra kommer enligt Tysklands uppfattning att avslutas med gott resultat så snart TI har betalat den utestående delen av köpeskillingen. CWP kommer då att färdigställa den innovativa extraktionsanläggningen och återvinna sin lönsamhet. Till stöd för detta påstående lade Tyskland fram ett expertutlåtande av dr Scheibitz, daterat den 25 juli 2000. Tysklands slutsats är att den ursprungliga strategin har varit framgångsrik och även om kommissionen inte delar denna uppfattning skulle ändringarna av den ursprungliga planen ha garanterat CWP:s fortbestånd.
- (123) Kommissionen kan inte hålla med om detta. För det första kan omstrukturen av CWP inte delas upp i två verksamhetsområden (fosfater och fosforsyra). Det rörde sig om ett företag som hamnade i svårigheter och för vilket det utarbetades en omstruktureringsstrategi. Dessutom hänger omstrukturen av de båda verksamhetsområdena samman: en effektiv fosfatproduktion var möjligt endast om CWP kunde stödja sig på en lönsam tillverkning av fosforsyra. Även om CWP utvidgade sitt produktsortiment och eventuellt också förbättrade fosfatkvaliteten, var det inte i något skede möjligt att uppnå effektiv tillverkning, då beroendet av elementär fosfor kvarstod. Det faktum att CWP drog sig tillbaka från sin traditionella marknad genom att sälja fosfatverksamheten för att avvärja en hotande insolvens kan inte ses som en lyckad omstrukturering, utan är ett tecken på att den ursprungliga planen misslyckats. Vidare kan man konstatera att omstrukturen fortfarande inte har avslutats. Extraktionsanläggningen, som enligt planen skulle ha varit färdigbyggd 1998, dvs. före "försäljningen" av fosfatverksamheten till TI, kan fortfarande inte tas i drift och anläggningarna för tillverkning av fosforsyra genom termisk process har lagts ned. Kommissionen anser inte att detta är en ändring av den ursprungliga omstruktureringsplanen: klart är att den ursprungliga strategin helt gick om intet 2000 och att CWP sedan dess befinner sig i en helt annan situation.
- (124) Kommissionen kan inte heller hålla med Tyskland om att den modifierade strategin förbättrar CWP:s chanser till fortbestånd. Kommissionen konstaterar att det expertutlåtande av dr Scheibitz som Tyskland lade fram som bevis för extraktionsanläggningens tekniska genomförbarhet visar på två huvudproblem. För det första kan anläggningen inte tas i drift om man inte lyckas lösa inte raffinatproblemet. För det andra har CWP uppenbarligen inte planerat in någon pilotfas som klart skulle kunna visa om det finns några problem med anläggningen. Som man kunde förutse stod CWP kort efter att expertutlåtandet hade utfärdats åter hotande nära insolvens. Enligt de uppgifter som föreligger är raffinatproblemet inte löst. Även om CWP färdigställer anläggningen kan det uppstå ytterligare problem, eftersom det inte genomförs någon pilotfas. Kommissionen konstaterar avslutningsvis att CWP är en liten aktör på en svår och starkt koncentrerad marknad, som behärskas av storföretag som Rhodia, Astaris, Prayon och TI. CWP har uppenbara svårigheter att få tillgång till finansiering och lider av kronisk likviditetsbrist. Inte ens färdigställandet av extraktionsanläggningen skulle i sig garantera företagets fortbestånd.
- (125) Kommissionen anser avslutningsvis att strategin från 1996 inte var noggrant planerad – vissa faser saknades och kostnaderna underskattades. En sådan strategi kunde inte återställa lönsamheten på lång sikt. De många ändringarna av planen bekräftar detta. Det är därför inte överraskande att CWP var hotande nära insolvens vid den tidpunkt när omstrukturen framgångsrikt skulle ha avslutats. Kommissionen anser vidare att strategin från 1996, som stödet beviljades för, definitivt hade misslyckats 2000 och att det inte finns några garantier för att CWP kan fortbestå. Det är därför uppenbart att de villkor som föreskrivs i punkt 3.2.2 i i gemenskapsriktlinjerna (1994) inte har uppfyllts.
- Stödets proportion till kostnaderna för och fördelarna med omstrukturen*
- (126) Stödets omfattning och intensitet måste begränsas till den miniminivå som är nödvändig för omstrukturen och stå i proportion till de förväntade fördelarna ur gemenskapsperspektiv. Stödmottagaren förväntas därför betala en betydande del av omstruktureringsplanen med egna medel eller genom extern finansiering. Stödet måste även vara anpassat på så sätt att företaget inte förses med ett överskott av likviditet, som skulle kunna hota att användas på ett aggressivt sätt och leda till en snedvridning av marknaden inom affärsområden, som saknar samband med omstrukturen.

- (127) Enligt Tysklands uppgifter från 1997 skulle kostnaderna för omstruktureringen uppgå till sammanlagt 12,88 miljoner euro, vilket framgår av tabell 4. I svaret på inledandet av det formella granskningsförfarandet uppgav Tyskland att de sammanlagda kostnaderna för omstruktureringen uppgår till 18,87 miljoner euro, vilket framgår av tabell 5.
- (128) Vad gäller stödmottagarens egen finansiering av omstruktureringen nämns två poster i anmälan från 1997: finansiering genom investeringar på 5,11 miljoner euro (10 miljoner mark) och bidrag från aktieägarna som ursprungligen uppgick till 0,15 miljoner euro (0,3 miljoner mark). Såsom konstaterades vid inledandet av det formella granskningsförfarandet var investeringsskyldigheten ett krav vid privatiseringen 1994, och det fastställdes således två år innan omstruktureringen blev aktuell, och inte i samband med omstruktureringen 1996. Dessutom innebar denna investeringsskyldighet endast att det skulle göras investeringar på 5,11 miljoner euro. Denna skyldighet kan således inte betraktas som ett privat investeringsbidrag till omstruktureringen 1996.
- (129) Lån som säkerställts genom statliga garantier kan inte betraktas som privat investeringsbidrag, vilket CWP hävdar.
- 1997 eller med den ursprungliga omstruktureringsplanen.
- (132) Även om kommissionen tar hänsyn till de planerade omstruktureringarkostnader som Tyskland ursprungligen anmälde (12,88 miljoner euro), och som eget bidrag godkänner företagets tecknade kapital på 0,29 miljoner euro och det belopp på 0,15 miljoner euro som i anmälan 1997 tillskrevs aktieägarna, skulle det egna bidraget uppgå till endast 3,4 procent av omstruktureringarkostnaderna, vilket är klart otillräckligt, även om man tar hänsyn till hittillsvarande praxis i fråga om stöd till företag som har sitt säte i de östtyska delstaterna.
- (133) Följaktligen är villkoret att stödet skall stå i proportion till kostnaderna för och fördelarna med omstruktureringen inte uppfyllt. Kriterierna i punkt 3.2.2. iii i gemenskapsriktlinjerna (1994) har uppenbarligen inte uppfyllts.

Fullständigt genomförande av omstruktureringsplanen

- (134) Såsom redan nämnts har omstruktureringsplanen från 1996 inte genomförts. Därmed har inte heller villkoren i punkt 3.2.2 iv i gemenskapsriktlinjerna (1994) uppfyllts.

F. Slutsatser

- (130) I sitt svar på upplysningsföreläggandet tar Tyskland upp en leverantörskredit från Vopelius som investeringsbidrag. Det kan konstateras att det i detta fall inte rör sig om en kredit som sådan, utan om flera veckors uppskov med betalningen för råmaterialleveranserna från Vopelius. Det belopp på 2,75 miljoner euro som Tyskland tar upp som investeringsbidrag är en utestående fordran från Vopelius från januari 1998. Storleken på fordran varierar ständigt. I januari 1997 uppgick den till 0,73 miljoner euro, och sjönk sedan i april 1997 till 0,4 miljoner euro, men hade ökat igen i januari 1998. Detta kortvariga uppskov med betalningen av skulder som inte har något samband med finansieringen av kostnaderna för omstruktureringen kan inte betraktas som eget bidrag till omstruktureringen.
- (131) Övriga åtgärder som Tyskland anför som egna bidrag i sitt svar på upplysningsföreläggandet härrör från tiden efter 1998 och har således inget samband med det stöd som beviljades i slutet av 1996 och början av
- (135) En förhandsbedömning visar att stödet i den form som det ursprungligen planerades och beviljades inte uppfyller villkoren i gemenskapsriktlinjerna och därför inte kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. Det kan vidare konstateras att senare händelser, både under den period när ytterligare åtgärder beviljades och under den period när de senaste åtgärderna beviljades, bekräftar denna slutsats. Det står klart att den ursprungliga strategi som stödet beviljades för har misslyckats och att företagets framtid är ytterst oviss.
- (136) Kommissionen anser därför att det stöd som CWP har mottagit är oförenligt med den gemensamma marknaden. I enlighet med artikel 14 i rådets förordning nr 659/1999⁽²³⁾ beslutar kommissionen vid negativa beslut i fall av olagligt stöd att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från stödmottagaren, såvida detta inte står i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.

⁽²³⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

(137) I detta fall har samtliga stödåtgärder, inklusive de åtgärder som ursprungligen anmälades, genomförts och inte godkänts genom något kommissionsbeslut. De skall därför betraktas som olagligt stöd. Eftersom det tidigare beslutet överklagades inom föreskriven tid och därefter ogiltigförklarades av förstainstansrätten, utesluter inte de allmänna principerna i gemenskapsrätten, och i synnerhet inte principerna om rättssäkerhet och berättigade förväntningar, återkrav av stödet. Detta står i överensstämmelse med gemenskapsdomstolarnas rättspraxis⁽²⁴⁾. I annat fall skulle den kontroll som gemenskapens rättsinstanser skall utöva enligt artiklarna 220, 230.1 och 233 i EG-fördraget över lagenligheten av de rättsakter som antas av gemenskapsinstitutionerna i praktiken förlora sin verkan⁽²⁵⁾. Det går såtillvida inte att göra någon åtskillnad mellan de stödåtgärder som ursprungligen anmälades och de stödåtgärder som från början genomfördes olagligt.

(138) Kommissionen anser därför att Tyskland inom två månader från datum för detta beslut skall återkräva stödet inklusive räntor från stödmottagaren. Kommissionen anser också att det är nödvändigt att Tyskland inom två månader från datum för detta beslut översänder handlingar som visar att ett återkravsförfarande har inletts gentemot mottagaren av det olagliga stödet (t.ex. cirkulär och beslut om återkrav).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Tyskland har beviljat till förmån för Chemische Werke Piesteritz är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Stödet omfattar följande åtgärder:

1. Åtgärd 4: Efterskänkande av köpeskillning om 3 181 769 euro.
2. Åtgärd 5: Efterskänkande av 237 239 euro, som utgör upp-lupna räntor på köpeskillningen till slutet av 1996.
3. Åtgärd 6: Investeringsbidrag om 1 799 747 euro.

⁽²⁴⁾ EG-domstolens dom av den 14 januari 1997 i mål C-169/95, *Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommissionen*, REG 1997, s. I-135 och förstainstansrättens dom av den 5 augusti 2003 i de förenade målen T-116/01 och T-118/01, *P&O European Ferries (Vizcaya) SA v mot Europeiska gemenskapernas kommission*, REG 2003, s. II-2957.

⁽²⁵⁾ Förenade målen T-116/01 och T-118/01 (nämnda i skäl 209).

4. Åtgärd 7 (inklusive 7a): Garanti/lån från BvS om 644 228 euro. Stödinslaget i garantin beräknas som skillnaden mellan referensräntesatsen plus 400 räntepunkter och den räntesats som gällde för det garanterade lånet. Stödinslaget i lånet motsvarar skillnaden mellan referensräntesatsen plus 400 räntepunkter och den räntesats som gällde för lånet från BvS.

5. Åtgärd 8 (inklusive 8a): Garanti/lån från BvS om 869 196 euro. Stödinslaget i garantin beräknas som skillnaden mellan referensräntesatsen plus 400 räntepunkter och den räntesats som gällde för det garanterade lånet. Stödinslaget i lånet motsvarar skillnaden mellan referensräntesatsen plus 400 räntepunkter och den räntesats som gällde för lånet från BvS.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagaren återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen redan utbetalats till stödmottagaren.

Lånet under åtgärd 7 (inklusive 7a) och lånet under åtgärd 8 (inklusive 8a) skall inom två månader från delgivningen av detta beslut inte längre ställas till förfogande.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats. Räntorna skall beräknas på grundval av de bestämmelser som anges i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004⁽²⁶⁾.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Tyskland skall därvid använda det formulär som bifogas i bilagan till detta beslut. Tyskland skall framför allt till kommissionen översända alla handlingar som visar att ett återkravsförfarande gentemot mottagaren av det olagliga stödet har inletts.

⁽²⁶⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 november 2005

om ändring av beslut 97/569/EG vad gäller införande av en anläggning i Sydafrika i de provisoriska förteckningarna över anläggningar i tredjeländer från vilka medlemsstaterna godkänner import av köttprodukter

[delgivet med nr K(2005) 4283]

(Text av betydelse för EES)

(2005/787/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni 1995 om villkor för upprättande, under en övergångsperiod, av provisoriska förteckningar över anläggningar i tredje land från vilka medlemsstaterna får importera vissa produkter av animaliskt ursprung, fiskprodukter och levande tvåskaliga molusker ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2.1 och 2.4, och

av följande skäl:

- (1) Provisoriska förteckningar över anläggningar i tredjeländer från vilka medlemsstaterna godkänner import av köttprodukter har upprättats genom kommissionens beslut 97/569/EG ⁽²⁾.
- (2) Sydafrika har uppgett namnet på en anläggning som producerar köttprodukter för vilken de behöriga myndigheterna intygar att anläggningen uppfyller gemenskapens bestämmelser.
- (3) Denna anläggning bör därför införas i de förteckningar som upprättats genom beslut 97/569/EG.
- (4) Eftersom den berörda anläggningen ännu inte har kontrollerats på plats bör import från denna inte omfattas av minskade fysiska kontroller enligt rådets direktiv

97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽³⁾.

(5) Beslut 97/569/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i det här beslutet är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till beslut 97/569/EG skall ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med den 15 november 2005.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 17. Beslutet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33; rättad version i EUT L 195, 2.6.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 234, 26.8.1997, s. 16. Beslutet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1; rättad version i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1).

BILAGA

I bilaga I, i den del som avser Sydafrika, skall följande text införas enligt nationell referens:

1	2	3	4	5
"ZA	Karoo Cuisine	Midrand	Gauteng	FMP, 1
FMP 1	Köttprodukter av hägnat vilt. Endast ratitkött."			

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 november 2005

om att inte uppta naled i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne

[delgivet med nr K(2005) 4351]

(Text av betydelse för EES)

(2005/788/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG fastställs att en medlemsstat, under tolv år efter anmälan av det direktivet, får godkänna att växtskyddsmedel som innehåller verksamma ämnen vilka inte är upptagna i bilaga I till det direktivet och som fanns på marknaden två år efter anmälan av direktivet släpps ut på marknaden under den tid som dessa ämnen successivt undersöks inom ramen för ett arbetsprogram.
- (2) I kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000 ⁽²⁾ och (EG) nr 703/2001 ⁽³⁾ finns närmare bestämmelser om hur den andra etappen av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG skall genomföras. I fråga om det verksamma ämnet naled meddelade anmälaren den 2 december 2004 kommissionen att man inte längre önskade ansöka om att detta ämne skulle ingå i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Därför bör detta verksamma ämne inte ingå i den bilagan och medlemsstaterna bör återkalla alla godkännanden av växtskyddsämnen som innehåller naled.
- (3) Anstånd bör beviljas för bortskaffande, lagring, utsläppande på marknaden och användning av befintliga lager så att dessa kan användas under ytterligare en växtperiod.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Naled skall inte upptas som ett verksamt ämne i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall säkerställa

- a) att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller naled återkallas från och med den 11 maj 2006, och
- b) att inga godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller naled beviljas eller förnyas från och med den 12 november 2005.

Artikel 3

Alla anstånd som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 91/414/EEG för bortskaffande, lagring, utsläppande på marknaden och användning av befintliga lager skall vara så korta som möjligt och anståndstiderna skall löpa ut senast den 11 maj 2007.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1044/2003 (EUT L 151, 19.6.2003, s. 32).

⁽³⁾ EGT L 98, 7.4.2001, s. 6.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 november 2005

om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen 2005 för att täcka Belgiens, Frankrikes och Nederländernas utgifter för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter

[delgivet med nr K(2005) 4356]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(2005/789/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 23, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2000/29/EG kan medlemsstaterna beviljas ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för att täcka kostnader som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärder som har vidtagits eller planeras att vidtas för att bekämpa skadegörare som förts in från tredje land eller från andra områden i gemenskapen i syfte att utrota dem, eller, om detta inte är möjligt, att begränsa deras spridning.
- (2) Belgien, Frankrike och Nederländerna har utarbetat åtgärdsprogram för att utrota sådana skadegörare på växter som förts in på deras territorium. I dessa program fastställs mål, åtgärder, löptid och kostnader. För sina program har länderna ansökt om ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen inom den tidsfrist som fastställs i direktiv 2000/29/EG och i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1040/2002 av den 14 juni 2002 om detaljerade tillämpningsföreskrifter för tilldelningen av ekonomiska bidrag från gemenskapen för sundhetskontroll av växter och om upphävande av förordning (EG) nr 2051/97 ⁽²⁾.
- (3) Genom de sakupplysningar som Belgien, Frankrike och Nederländerna har lämnat har kommissionen kunnat analysera situationen ingående och därvid kunnat konstatera att länderna har uppfyllt kraven för att gemenska-

pen skall bevilja ekonomiska bidrag enligt artikel 23 i direktiv 2000/29/EG. Följaktligen bör ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen beviljas för att täcka kostnaderna för dessa program.

- (4) Gemenskapens ekonomiska bidrag får uppgå till högst 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna. I enlighet med artikel 23.5 tredje stycket i direktivet bör emellertid gemenskapens ekonomiska bidrag till Belgiens program minskas, eftersom programmet redan har fått stöd från gemenskapen enligt kommissionens beslut 2004/772/EG ⁽³⁾.
- (5) Enligt artikel 24 i direktiv 2000/29/EG skall kommissionen avgöra om införandet av skadegöraren berodde på otillräcklig kontroll eller inspektion och vidta de åtgärder som resultaten av kontrollen kräver.
- (6) I enlighet med artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽⁴⁾ skall veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Den ekonomiska kontrollen skall ske enligt artiklarna 8 och 9 i samma förordning utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1040/2002 och punkt 23.8 och 23.9 i det direktivet.
- (7) Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen för 2005 för att täcka Belgiens, Frankrikes och Nederländernas direkta utgifter för de nödvändiga åtgärderna enligt artikel 23.2 i direktiv 2000/29/EG, vilka har vidtagits för att bekämpa de skadegörare som avses i utrotningsprogrammen i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/16/EG (EUT L 57, 3.3.2005, s. 19).

⁽²⁾ EGT L 157, 15.6.2002, s. 38. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 738/2005 (EUT L 122, 14.5.2005, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 341, 17.11.2004, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Artikel 2

1. Gemenskapens ekonomiska bidrag enligt artikel 1 skall uppgå till totalt 689 449 euro.

2. Gemenskapens ekonomiska bidrag till vart och ett av programmen får uppgå till högst de belopp som anges i bilagan.

Artikel 3

Gemenskapens ekonomiska bidrag såsom det beskrivs i bilagan skall utbetalas på följande villkor:

- a) Intyg om de vidtagna åtgärderna skall ha lämnats i enlighet med förordning (EG) nr 1040/2002.
- b) Medlemsstaten skall ha lämnat en begäran om betalning till kommissionen i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1040/2002.

Betalningen av de ekonomiska bidragen skall ske utan att det påverkar kommissionens kontroller enligt artikel 24 i direktiv 2000/29/EG.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Frankrike och Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Utrotningsprogram

AVSNITT I

Program för vilka gemenskapens ekonomiska bidrag uppgår till 50 % av de stödberättigande kostnaderna

Medlemsstat	Skadegörare som bekämpas	Drabbade arter	Regleringsår	Stödberättigande kostnader (euro)	Maximalt gemenskapsbidrag (euro) per program
Frankrike	<i>Diabrotica virgifera</i>	Majs	2003 och 2004	963 183	481 591
Nederländerna	<i>Diabrotica virgifera</i>	Majs	2003 och 2004	236 856	118 428

AVSNITT II

Program för vilka gemenskapens ekonomiska bidrag varierar i enlighet med minskningskoefficienten

Medlemsstat	Skadegörare som bekämpas	Drabbade arter	Regleringsår	a	Stödberättigande kostnader (euro)	Avgift (i %)	Maximalt gemenskapsbidrag (euro)
Belgien	<i>Diabrotica virgifera</i>	Majs	2005	3	198 735	45	89 430

Totalt gemenskapsbidrag (euro)	689 449
--------------------------------	---------

Anm.:

a = år för utrotningsprogrammets genomförande.